

कोरिन्थीहरूलाई पावलको पहिलो पत्र

१ पावलबाट प्रणाम। परमेश्वरले इच्छा गरेकाले म ख्रीष्ट येशूको प्रेरित बन्न परमेश्वरद्वारा बोलाइएको छु।

हाम्रा ख्रीष्टमा भाइ सोस्थनेसबाट पनि।

२कोरिन्थमा भएका परमेश्वरको मण्डली जसलाई ख्रीष्ट येशूमा पवित्र गराइएका छन्, औ जसलाई परमेश्वरले उहाँको पवित्र मानिसहरू हुन बोलाउनु भएको छ। तिमीहरूलाई पनि प्रत्येक ठाउँका अरू सबै मानिसहरूसँगै बोलाइएको छ, जसकोमा ख्रीष्टमाथि विश्वास छ-जो हाम्रो तथा तिनीहरूका परमप्रभु हुनुहुन्छ। रहाम्रा पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टबाट तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति।

पावल परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछन्

४परमेश्वरले ख्रीष्ट येशूको माध्यममा तिमीहरूलाई दिइएको अनुग्रहको निमित्त म आफ्ना परमेश्वरलाई सँधै धन्यवाद चढाउँछु। प्रेशूमा तिमीहरूले हरतरहले आशीर्वाद पाएकाछौ। तिमीहरू आफ्नो जम्मै बोली-बचन र सारा ज्ञानमा धनी भएका छौ। ६ख्रीष्टको सत्य बारे तिमीहरूमा प्रमाणित भएको छ। ७यसैले हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको पुनरागमन पखिर्हुञ्जेल तिमीहरूलाई कुनै आत्मिक वरदानको अभाव हुने छैन। ८येशूले तिमीहरूलाई सदा सुदृढ राख्नु हुनेछ कि हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको पुनरागमनको दिनमा पनि तिमीहरूलाई केही दोष हुने छैन। ९परमेश्वर विश्वास योग्य हुनुहुन्छ। एक उनै हुन् जसले तिमीहरूलाई आफ्ना पुत्र येशू ख्रीष्ट, हाम्रा प्रभुसित संगत गर्नु बोलाउनु भएकोछ।

कोरिन्थको मण्डलीमा फाटो

१०हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको नाउँमा म विनयपूर्वक भन्दछु, दाज्यू भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू हो, तिमीहरू आपसमा मिलेर बस जसले गर्दा तिमीहरूको बीचमा फाटो नआओस्। एउटै विचार र एउटै उद्देश्य लिएर तिमीहरू एक भई बस भन्ने मेरो विन्ती छ। ११मेरा भाइ-बहिनीहरू हो, क्लोएको परिवारबाट मैले तिमीहरूका बारेमा सुनेको छु कि तिमीहरूको बीचमा भगडा छ।

१२मेरो भन्नुको तात्पर्य: यही हो तिमीहरूमध्ये कसैले “म पावललाई मान्छु”; कसैले “म अपोल्लोसलाई मान्छु”; कसैले “म केफासलाई मान्छु”; अनि कसैले “म ख्रीष्टलाई मान्छु” भन्छौ अरे। १३ख्रीष्टलाई विभिन्न

दलमा बाँड्न सकिन्न। के पावल तिमीहरूका निमित्त कूसमा मरेका हुन् र? होइनन्! के पावलको नाउँमा तिमीहरू बप्तिस्मा भएका हौ र? होइनौ! १४म परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु कि तिमीहरूमध्ये क्रिसपस र गायसलाई बाहेक मैले कसैलाई पनि बप्तिस्मा दिएको छैन। १५म यसको निमित्त कृतज्ञ छु किनभने तिमीहरू मेरो नाउँमा बप्तिस्मा भयौ भनेर कसैले भन्न सक्ने छैन। १६हो, मैले स्तिफनसको परिवारलाई मात्र बप्तिस्मा दिएको हुँ। तर अरू कसैलाई म आफूले बप्तिस्मा दिएको कुराको मलाई सम्झना छैन। १७ख्रीष्टले मलाई बप्तिस्मा दिन पठाउनु भएको छैन। उहाँले मलाई शुभ-सन्देश सुनाउने काम अहाउनु भएको छ। तर शुभ-सन्देश सांसारिक ज्ञानको शब्दहरूमा सुनाउन होइन। शुभ-सन्देश सुनाउँदा मैले सांसारिक ज्ञानका शब्दहरू प्रयोग गरे भने त ख्रीष्टको कूसले आफ्नो शक्ति हराउनेछ।

परमेश्वरको शक्ति र ख्रीष्टमा ज्ञान

१८नष्ट भएकाहरूका निमित्त कूस बारेको शिक्षा मूर्खतापूर्ण ठहर्छ। तर हामी उद्धार पाइरहेकाहरूका निमित्त यो परमेश्वरको शक्ति हो। १९शास्त्रमा लेखिएको छ:

“म ज्ञानीहरूको ज्ञानलाई नष्ट गर्नेछु म बुद्धिमानीहरूको बुद्धिलाई शून्य पार्नेछु।”

यशैया २९:१४

२०ज्ञानी कहाँ छ? शिक्षित कहाँ छ? यस युगको दार्शनिक कहाँ छन्? परमेश्वरले यस संसारको ज्ञानलाई मूर्ख तुल्याउनु भएका छन्। २१परमेश्वरले आफ्ना ज्ञानद्वारा के चाहनु हुन्छ भने: ज्ञानद्वारा संसारका मानिसहरूले परमेश्वरलाई चिनेन। त्यसैकारण परमेश्वरलाई जसले विश्वास गर्छन् तिनीहरूको उद्धारका निमित्त मूर्खतापूर्ण लाग्ने सुसमाचार दिनु भयो। २२यहूदीहरू प्रमाणका निमित्त चमत्कारहरू माग्छन्। ग्रीकहरू ज्ञान चाहन्छन्। २३तर हामी यही प्रचार गर्छौ: ख्रीष्ट कूसमा मारिनुभयो। तर यहूदीहरूको निमित्त यो एउटा ठूलो समस्या बन्छ। गैर-यहूदीहरूको लागि यो एउटा मूर्खता हो। २४तर जो परमेश्वरले छानेका यहूदी र गैर-यहूदीहरूका निमित्त ख्रीष्ट उनै परमेश्वरको शक्ति र ज्ञान हुनुहुन्छ। २५किनकि परमेश्वरको मूर्खता मानिसहरूको ज्ञान भन्दा बढि हुन्छ। परमेश्वरको दुर्बलता मानव शक्ति भन्दा बलवान हुन्छ।

२६भाइ बहिनीहरू, परमेश्वरले तिमीहरूलाई बोलाउनु भयो। यो विचार गर। अनि संसारले आफ्नै बुद्धिले पारख गरे अनुसार तिमीहरूमध्ये धेरै बुद्धिमानी होला। तिमीहरूमध्ये धेरै जना खुबै प्रभावशाली नहोला, अनि कोही मानिसहरू महत्वपूर्ण परिवारबाट आएको हुन सक्छ। २७तर ज्ञानी मानिसहरूलाई शर्ममा पार्न परमेश्वरले संसारका मूर्ख कुराहरू छान्नु हुन्छ। बलिया मानिसहरूलाई लाज पार्न परमेश्वरले संसारका निर्धा कुराहरू छान्नु हुन्छ। २८अनि परमेश्वरले संसारका ती तुच्छ मानिसहरूलाई छान्नु भयो जो संसारले अवहेलना गर्छो अनि केही जस्तो मानेन। संसारले जुन कुरालाई महत्वपूर्ण ठान्छ तिमीहरूलाई नष्ट पार्न परमेश्वरले तिमीहरूलाई छान्नु भयो। २९उहाँको अघि कसैले घमण्ड नगरोस् भनेर नै परमेश्वरले यसो गर्नु भएको हो। ३०परमेश्वरले तिमीहरूलाई ख्रीष्ट येशूको एक अंश बनाउनु भएको छ। परमेश्वरबाट ख्रीष्ट हाम्रा लागि ज्ञान बन्नु भएको छ। ख्रीष्टको कारणले नै हामी परमेश्वर प्रति धार्मिक छौं; अनि हामी पापरहित छौं। अनि ख्रीष्टकै कारणले हामी पवित्र छौं। ३१जस्तो धर्म शास्त्रले भन्छ, “कसैले गर्व गर्छ भने उसले केवल प्रभुमा गर्व गरोस्।”*

ख्रीष्ट सम्बन्धी क्रूसका सुसमाचार

२ प्यारा दाज्यु-भाइ, दिदी-बहिनीहरू हो, जब म तिमीहरूकहाँ आएँ, मैले तिमीहरूलाई परमेश्वरको सत्य घोषणा गरे। तर मैले आलंकारिक शब्द लगाएर वा ज्ञानको कुरा गरिँनँ। २जतिजेल सम्म म तिमीहरूसित थिएँ, येशू ख्रीष्ट र उहाँको क्रूसको मृत्यु बाहेक अरु सब कुरा बिसौ भन्ने मैले निश्चय गरेको थिएँ। ३जब म तिमीहरूकहाँ आएँ, म कमजोर थिएँ अनि डरले कामिरहेको थिएँ। ४मेरो वचन र प्रचार मानिसहरूलाई फुस्लाउने ज्ञानीका शब्दहरू थिएन, तर मेरो शिक्षाको प्रमाण शक्ति थियो जुन आत्मादेखि आउँछ। ५तिमीहरूको विश्वास मानिसको ज्ञानमा होइन तर परमेश्वरको शक्तिमा आधारित होस् भनी मैले त्यसो गरेँ।

परमेश्वरको ज्ञान

६पाको भएका मानिसहरूलाई हामी ज्ञान दिँदछौं। तर हामी जुन ज्ञान सिकाउँछौं सांसारिक ज्ञान होइन। यो यस संसारका शासकहरूको ज्ञान पनि होइन। ७तर हामी परमेश्वरका गुप्त ज्ञान बताउँदछौं जुन ज्ञान लुकाइएको छ। परमेश्वरले यस ज्ञान हाम्रो भलाईकोलागि तयार गर्नु भएको हो। संसार सृष्टि हुनु भन्दा अघि नै उहाँले यो योजना बनाइसक्नु भएको थियो। ८यस संसारका कुनै शासकहरूले यो ज्ञान बुझेनन्। यदि तिमीहरूले

बुझेका भए तिमीहरूले महिमाका प्रभुलाई क्रूसमा टाँग्ने नै थिएनन्। ९तर, जस्तो शास्त्रमा लेखिएको छ:

“कुनै आँखाले पनि नदेखेको, कुनै कानले पनि नसुनेको, कसैले चिन्ता सम्म नगरेको कुरा आफूलाई प्रेम गर्नेहरूका निम्ति परमेश्वरले तयार पार्नु भएकोछ।”

यशैया ६४:४

१०परमेश्वरले यी कुराहरू हामीलाई आत्माद्वारा देखाउनु भएकोछ।

आत्माले प्रत्येक कुरो बुभन्छ। परमेश्वरको गंभीर रहस्य समेत आत्माले बुभन्छ। ११जसरी कसैले पनि अर्को मानिसको विचारहरू बुभन सक्दैन, खाली त्यो आत्मा जुन मानिसभित्र रहन्छ, त्यसले मात्र विचारहरू बुभन्छ। परमेश्वरको विषयमा पनि त्यस्तै हो। परमेश्वरका विचारहरू कसैले जान्दैन। तिमीहरू परमेश्वरकै आत्माले मात्र जान्दछ। १२अब हामीले संसारमा भएको आत्मा पाएका छैनौं तर हामीले परमेश्वरबाट आत्मा पाएका छौं। हामीले यो आत्मा परमेश्वरले हामीलाई दिनु भएको कुराहरू जान्न सक्ौं भनेर पाएका हौं। १३जब हामी यी कुराहरू गछौं, हामी मानिसको ज्ञानले सिकाएको शब्दहरूमा भन्दैनौं। हामी आत्माले सिकाएका शब्दहरू नै प्रयोग गछौं। आत्मिक चीजहरू बताउनुलाई आत्मिक शब्दहरू नै बोल्छौं। १४जो मानिस आत्मिक छैन उसले परमेश्वरको आत्माबाट आएका कुराहरू ग्रहण गर्दैन। उसले यी सब कुराहरू मूर्खतापूर्ण सम्झन्छ। उसले आत्माको कुरो बुभन सक्दैन, किन कि ती कुराहरूलाई आत्मिक रीतिले मात्र जाँचन सकिन्छ। १५तर आत्मिक मानिस सबै कुराहरू खुट्ट्याउन समर्थ हुन्छ र अरु मानिसहरूले उसलाई जाँचन सक्दैनन्। शास्त्रले भन्छ:

१६“परमप्रभुको मनलाई कसले जान्न सक्छ? के परमप्रभुलाई कसैले अहाउन सक्छ?”

यशैया ४०:१३

तर हामीसँग त ख्रीष्टको मन छ।

मानिसलाई मान्नु भूल हो

३ दाज्यु-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, यसभन्दा अघि पनि मैले तिमीहरूसित आत्मिक मानिसहरूसित बोले भैं बोल्न सकेको थिइँनँ। मैले तिमीहरूसित सांसारिक मानिसहरूसित जस्तै बोल्नु परेको थियो, ख्रीष्टमा बालकहरूसित जस्तो। २मैले दिएको शिक्षा दूध जस्तै थियो, ठोस आहार थिएन। मैले त्यसो गर्नुको कारण तिमीहरू ठोस खानेकुराको निम्ति योग्य थिएनौं। अनि अहिले पनि तिमीहरू ठोस आहारको निम्ति तयार भइसकेका छैनौं। ३तिमीहरू अझै पनि आत्मिक मानिस बनेका छैनौं। आपस्तमा तिमीहरूको इर्ष्या र भगडा छँदैछ। यसले बुभाउँछ तिमीहरू आत्मिक होइनौं। संसारका मानिसहरूको जस्तै तिमीहरूको व्यवहार

छ। ४तिमीहरूमै कुनै एकले भन्छ, “म पावललाई मान्छु” अनि अर्काले भन्छ, “म अपोल्लोसलाई मान्छु।” जब तिमीहरू माभ्रमा त्यस्तै कुरा चल्छ भने के यसले तिमीहरूलाई संसारिक मानिस भैँ देखौँउदैन र?

५अपोल्लोस ठूलो हो? होइन! के तिमी पावल ठूलो मानिस हो भन्ने सम्झन्छौँ? होइन! हामी त केवल परमेश्वरका सेवक मात्र हौँ जसले तिमीहरूलाई विश्वास गर्न सधाउँछौँ। हामी सबैले परमेश्वरले हामीलाई गर्न खटाउनु भएको हाम्रो भाग गरेकाछौँ। ६मैले बिउ रोपेँ अनि अपोल्लोसले त्यसमा पानी हाले। तर परमेश्वरले बिरूवालाई बढाउनु भयो। ७यसकारण रोप्ने मानिस ठूलो होइन, अनि पानी हाल्ने पनि ठूलो होइन। केवल परमेश्वर महान हुनु हुन्छ, किन कि उहाँले बिरूवा स्याहर्नु र बढाउनु हुन्छ। ८रोप्ने मानिस र पानी हाल्ने मानिसको उद्देश्य एउटै हो अनि प्रत्येक मानिसले आ-आफ्नो परिश्रमका निम्ति इनाम पाउनेछ। ९हामी केवल परमेश्वरको लागि साथ काम गर्ने खेतालाहरू हौँ।

अनि तिमीहरू परमेश्वरका खेत जस्तै हौ र घर हौ जो परमेश्वरको हो। १०परमेश्वरले दिएका पुरस्कारकै आधारमा मैले एउटा सिपालु डकर्मिले भैँ एउटा घरको जग बसालेको छु। अरूहरूले त्यसै जंगमाथि घर बनाउँदैनन्। तर प्रत्येक व्यक्तिले कसरी बनाउँछ, त्यस बारेमा उसले सोच्नु पर्छ। ११जग बसालि सकिएको छ। कसैले अर्को जग बसाल्न सक्ने छैन। बसाली सकिएको त्यो जग येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। १२त्यो जगमाथी, कसैले सुन, चाँदी, बहुमूल्य पत्थर, काठ, स्याउला वा परालले बनाउन सक्छ। १३प्रत्येक व्यक्तिको काम देखिनेछ किनभने त्यस दिनद्वारा नै सफासँग त्यो देखाइनेछ। त्यो दिन* आगोसँग आउनेछ अनि प्रत्येकको कामको गुणस्तरको परख आगोले लिनेछ। १४त्यही जगमाथि उभ्याएको कुनै व्यक्तिको भवन यदि रह्यो भने, उसले त्यसको निम्ति इनाम पाउनेछ। १५तर त्यो भवन जल्यो भने, उसले नोक्सान खप्नु पर्नेछ। उसलाई बचाइनेछ तर उ आगोबाट फुत्के भैँ हुनेछ।

१६तिमीहरूले बुझ्नु पर्छ कि तिमीहरू परमेश्वरका मन्दिर हौ। तिमीहरूभित्र परमेश्वरको आत्मा बस गर्छ। १७यदि कसैले परमेश्वरको मन्दिरलाई नष्ट गर्छ भने परमेश्वरले त्यस व्यक्तिलाई नष्ट गर्नु हुनेछ। किन? किनभने परमेश्वरको मन्दिर पवित्र हुन्छ। तिमीहरू स्वयं परमेश्वरको मन्दिर हौ।

१८कसैले आफैलाई धोखा नदिओस। यदि तिमीहरू मध्ये कसैले यस संसारमा आफूलाई ज्ञानी संभन्छ भने मूर्ख बन्नु पर्छ तब मात्र ऊ साँच्चिकै ज्ञानी बन्न सक्छ।

१९किन? किनभने परमेश्वर समक्ष यो संसारको ज्ञान मूर्खता हो। धर्म शास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ। “उहाँले ज्ञानी व्यक्तिलाई तिनीहरूकै आफ्नो चलाकीमा फसाउनु हुन्छ।” २०धर्मशास्त्रमा यस्तो पनि लेखिएको छ: “परमेश्वर ज्ञानी व्यक्तिको विचार बुझ्नु हुन्छ। उहाँले जान्नु हुन्छ कि तिनीहरूको विचार बेकामे हो।” २१यसैले तिमीहरूले मानिसहरूको गर्व गर्नु पर्दैन। किनभने सबै थोक तिमीहरूकै हो: २२पावल, अपोल्लोस र केफास: संसार, जीवन, मृत्यु, वर्तमान, भविष्य यी सबै तिमीहरूकै हुन्। २३अनि तिमीहरू ख्रीष्टका हौ र ख्रीष्ट परमेश्वरका हुनु हुन्छ।

ख्रीष्टका प्रेरितहरू

४ हामीबारे मानिसहरूले के संभन्नु पर्छ भने: हामी ख्रीष्टका सेवकहरू हौँ। परमेश्वरको गोपनीय कुराहरू लिएर हामीलाई विश्वास गरिएको छ। यदि कुनै कुराका निम्ति विश्वास गरिएको मानिसले प्रमाण गर्नु पर्छ कि उ त्यो विश्वासको योग्य छ। यदि तिमीहरूबाटै म जाँचिन्छु भने मलाई केही छैन र कुनै मानव-अदालतद्वारा जाँचिन्छु भने पनि मलाई केही छैन। म आफै पनि आफूलाई जाँचिदैन। ४मेरो हृदयमा विश्वास छ। मैले कुनै त्रुटी गरेको छैन। तर यसको अर्थ यो हुँदैन कि म निर्दोष छु। मलाई जाँच्ने एउटै जो परमेश्वर मात्र हुनुहुन्छ। ५यसर्थ ठीक समय अघि मलाई नजाँच, प्रभु नआएसम्म मलाई पर्ख। उहाँले अन्धकारमा लुकेका कुराहरूमा प्रकाश छन् हुनेछ। मानिसहरूका मनमा लुकेका कुराहरू उदांगो पारिदिनु हुनेछ। तब प्रत्येक मानिसले परमेश्वरबाट उसले पाउनु पर्ने प्रशंसा पाउनेछ।

६दाज्यू-भाइ, विदी-बहिनीहरू! मैले अपोल्लोस र आफैलाई पनि तिमीहरूका अघि उदाहरणको रूपमा देखाएँ। मैले यसो गरेँ किनभने यसबाट तिमीहरूले यसको अर्थ के हो बुझ्न सक्नेछौ। “लेखिएकोबाट बाहिर नजाऊ।” तब तिमीहरूले एकलाई सुविस्ता र अर्कोको तिरस्कार गर्ने छैनौ। ७तिमीहरू अरू भन्दा असल छौ भनेर कसले भन्छ? तिमीहरूसित के छ जो तिमीहरूलाई दिइएको होइन? यसैले जब तिमीहरूसित भएको हरेक थोक तिमीहरूलाई दिइएको हो भने ती आफ्नो शक्तिले अर्जेको जस्तो त्यसकोलागि किन घमण्ड गर्दछौ?

८तिमीहरू संभन्छौ तिमीहरूलाई जे चाहिन्छ तिमीहरू सम्पन्न छौ अनि हामी बिने तिमीहरू राजा भएका छौ। म आशा गर्छु तिमीहरू साँच्चै राजाहरू हुन्थ्यौ। त्यसो भए हामी पनि तिमीहरूसँगै राजा हुनेथ्यौ। ९तर मलाई यस्तो लाग्छ परमेश्वरले मलाई र अरू प्रेरितहरूलाई सबै भन्दा पछि पार्नु भएको छ। मरुभूमिमा मृत्यु दण्ड दिनुलाई निश्चित गरिएका मानिस भैँ हामी छौ। सारा

दिन त्यो दिन जुन दिन ख्रीष्ट जम्मै मानिसहरूलाई न्याय गर्ने आउनु हुन्छ।

संसार स्वर्गदूतहरू र मानिसहरूकालागि हामीले तमाशा जस्तो बनाइएका छौं। १०ख्रीष्टका निमित्त हामी मूर्ख हौं। तर तिमीहरू चाँहि संभन्छौ तिमीहरू ख्रीष्टका निमित्त खुबै बुद्धिमान्छौ। हामी कमजोर छौं, तर तिमीहरू संभन्छौ तिमीहरू बलिया छौ। मानिसहरू तिमीहरूलाई आदर गर्छन्, तर हामीलाई अनादर गर्छन्। ११अहिले पनि हामीले प्रशस्त खान र पिउन पाएका छैनौं अनि हाम्रा लुगा-फाटा पनि प्रशस्त छैन। हामी कहिले-कहीं कुटाइ समेत खाँदछौं। हाम्रो घर छैन। १२जिउनको लागि हामी आफ्नै हातले कठोर परिश्रम गर्दछौं। मानिसहरू हामीलाई सराफ्छन् तर हामी तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिन्छौं। मानिसहरू हाम्रो खेदो गर्छन् तर हामी सहन्छौ। १३मानिसहरू हाम्रो बारे निन्दा गर्छन्, तर हामी उनीहरू सँग मित्र भावले बोल्छौं। अहिलेसम्म मानिसहरू हामीलाई संसारको कसिँगार र धरतीको मैला जस्तो संभन्छन्।

१४तिमीहरूलाई शर्ममा पार्नलाई यी कुरा मैले लेखेको होइन। तर तिमीहरूलाई आफ्नै प्यारो बालकहरू जस्तो संभन्ने सम्भाउनुलाई म यी कुराहरू लेख्दैछु। १५ख्रीष्टमा तिम्रो दस हजार शिक्षकहरू हुन सक्लान् तर तिम्रा धेरै पिताहरू हुँदैनन्। सुसमाचारद्वारा ख्रीष्ट येशूमा म तिमीहरूका पिता भएँ। १६यसैले तिमीहरू पनि म जस्तै होऊ भनी बिन्ती गर्छु। १७यसकारण म तिमोथीलाई तिमी भएकोमा पठाउँदैछु। परमप्रभुमा उनी मेरा पुत्र हुन्। म तिमोथीलाई माया गर्छु, उनी विश्वासनीय छन्। म ख्रीष्ट येशूमा कुन प्रकारले रहेकोछु त्यो उनले तिमीहरूलाई संभाउनेछन्। यही जीवन मार्ग म सबै ठाउँहरूका मण्डलीहरूलाई सिकाउँछु।

१८तिमीहरूमध्ये कति जना घमण्ड गरिरहेका होलान किनभने तिनीहरू संभन्छन् कि म फेरि तिमीहरू भएकोमा आउँदिन। १९तर म चाँहि सबै तिमीहरूकहाँ चाँडै आउनेछु। परमप्रभुले चाहनु भए म अवश्यै आउनेछु। तब म केवल हेर्दिन कि यी घमण्डीहरू के भन्न सक्दो रहेछन् तर म यो हेर्छु कि तिनीहरू के गर्न सक्दो रहेछन्। २०किनकि परमेश्वरको राज्य कुरामा व्यक्त गरिदैन, तर शक्तिमा छ। २१तिमीहरू कुन चाँहि चाहन्छौ:

म तिमीहरूकहाँ डन्डा लिएर आउनु अथवा प्रेम र नम्रता लिएर आउनु?

मण्डलीमा नैतिक समस्या

५ तिमीहरू माभ यौन पाप छ भन्ने कुरो मानिसहरूले गर्दछन्। वास्तवमा यस्तो अनैतिकता त परमेश्वरको बारेमा नजान्नेहरूमा पनि पाइँदैन। मानिसहरू भन्छन्, कसैले आफ्नै बाबुकी पत्नीलाई पनि राखेको। २अनि अभै पनि तिमीहरू आफ्नो गर्व नै गर्दछौ! तिमीहरूलाई त दुःख पो लाग्नु पर्ने हो। जुन मानिसले यस्तो पाप

गर्छ त्यसलाई त तिमीहरूको बीचबाट अलग गर्नु पर्ने थियो। ३म शरीरमा तिमीहरूसित छैन तर आत्मामा म तिमीहरूसितै छु। अनि मैले त्यस मानिसलाई अधिबाटै न्याय गरिसकेको छु जसले यो यौन पाप गरेको छ। म आफू उसित भएकै जस्तो मैले उसलाई न्याय गरी सकेकोछु। ४हामी हाम्रा प्रभु येशूको नाउँमा एकत्रित हौंऊ। मेरो आत्माले म तिमीहरूसित हुनेछु र तिमीहरूको प्रभु येशूको शक्ति तिमीहरूसित हुनेछ। ५अनि त्यस मानिसलाई शैतानको हातमा सुम्पिदेऊ, जसमा कि त्यसको पापी शरीर नष्ट होस् र उसको आत्मा चाँहि प्रभुको दिनमा बचाउन सकियोस्।

६तिमीहरूको घमण्ड राम्रो संकेत होइन। “थोरै खमीरले जम्मै डल्ला नै खमीरी बनाउँछ” यो जानेकै छौ। ७बासी खमीर निकालि देऊ, तब मात्र तिमीहरू नयाँ ढिका बन्नेछौ। तिमीहरू साँच्चै खमीर बिनाको रोटी हो। हो, ख्रीष्ट जो हाम्रा निस्तारको पाठो हुनुहुन्छ, पहिल्यै मारिनु भएको थियो। ८यसैले हामी निस्तार भोजन खाऊँ, तर बासी खमीर भएको रोटी चाँहि होइन। बासी खमीर पाप र दुष्कर्मको खमीर हो। तर हामी बिना खमीरको रोटी खाऊँ। पवित्रता र सच्चाइको रोटी यही हो।

९मैले आफ्नो पत्रमा तिमीहरूलाई व्यभिचारको संगतदेखि अलग बस्नु भनेर लेखेको थिएँ। १०तर यस संसारका पापीहरूको संगत नगर्नु भन्ने मेरो उपदेशको अर्थ होइन। यस संसारका ती मानिसहरू यौन पाप गर्छन् अथवा स्वार्थी छन् अथवा एकाकारलाई टगछन् अथवा मूर्तिहरू पूजा गर्छन्। यदि तिमीहरू तिनीहरूबाट अलग रहने हो भने त तिमीहरूले यो संसार नै त्याग्नु पर्नेछ। ११म यति नै भन्नलाई यो लेख्दैछु कि कुनै यस्तो मानिसको चाँहि संगत नगर्नु जो आफूलाई ख्रीष्टमा भाइ हुँ भन्छ तर व्यभिचार गर्छ वा स्वार्थी हुन्छ वा मूर्तिको पूजा गर्छ वा मानिसको निन्दा गर्छ वा मात्छ वा अरूलाई टगछ। यस्ता व्यक्ति सँग खाना पनि नखाऊ।

१२-१३ती जो मण्डली बाहिरका हुन् तिनीहरूलाई जाँचिरहने मेरो काम होइन। तिनीहरू त परमेश्वर आफै द्वारा जाँचिने छन्। तर जो मण्डलीका भाग हुन् तिनको जाँच तिमीहरूले गर्नु पर्छ। धर्म शास्त्रमा यस्तो भनिएको छ, “दुष्ट मानिसलाई आफ्नो समूहबाट अलग गर।*”

ख्रीष्टियनहरूमाभ न्यायको समस्या

६ तिमीहरूमध्ये एक जनाको अर्को भाईसँग भगडा भएको छ, भने न्यायको निमित्त सन्तहरूकहाँ नगएर अधर्मीकहाँ जाने के त्यसले आँट गर्छ। २के

तिमीहरूलाई थाहा छैन परमेश्वरका मानिसहरू संसारकै न्याय गर्छन्? यदि तिमीहरूले संसारको न्याय गर्दछौ भने तिमीहरूको आपसको सानो कलह किन मिलाउदैनौ? इतिमीहरू जान्दछौ भविष्यमा हामी स्वर्गदूतहरूको न्याय गर्ने छौं। तब हामी राम्ररी यस्ता दैनिक जीवनका विषयका कुराहरू न्याय गर्न सक्छौं। यसर्थ न्याय गरिनु पर्ने त्यस्ता मतभेद भए त्यसलाई किन बाहिरका मानिसहरूकाहाँ लैजान्छौ? मण्डलीका निम्ति तिनीहरू कोही पनि होइनन्।

५म तिमीहरूलाई शर्ममा पार्न यो भन्छु। तिमीहरूका समूहमा, कोही न कोही ज्ञानी जनहरू अवश्यै होलान् जसले दुइ भाइहरूको माभको कलह न्याय गर्न सक्लान्। ६तर अहिले, एउटा भाइ अर्को भाइको विरुद्धमा अदालत जान्छ। अब यो भन्दा खराब त तिमीहरू यस्ता मानिसहरूलाई अपील गर्छौ जो विश्वासीहरू होइन।

७एक अर्काको विरुद्धमा मामला लगाउनु नै तिमीहरूको हार हो। बरु अन्याय किन नसहनु? बरु किन आफै ठगिदैनौ? ८तिमी आफै गल्ती गर्छौ अनि अरूलाई ठग्यौ। अनि त्यो पनि आफ्नै ख्रीष्टको दाज्यू-भाइहरू माभ!

९-१०अन्याय गर्नेहरूले परमेश्वरको राज्य पाउने छैनन् भन्ने कुरा तिमीहरू अवश्यै जान्दछौ। आफै धोका नखाऊ। जसले अनैतिक गर्छ, जसले मूर्ति पूजा गर्छ, जो यौन व्यभिचार, जो पुरुषगामी, समलिङ्गी गमन, जसले चोरी गर्छ, जो स्वार्थी छ, जो मात्छ, जसले अर्काको निन्दा गर्छ र अरूलाई ठग्न त्यस्ताहरू परमेश्वरको राज्यको हकदार हुने छैनन्। ११अघि तिमीहरू पनि कतिपय यस्तै थियौ। तर अब तिमीहरू धोइएका छौ, पवित्र बनाइएका छौ अनि हाम्रा प्रभु ख्रीष्टको नाउँमा अनि हाम्रा परमेश्वरको आत्माद्वारा तिमीहरू परमेश्वरको निम्ति धार्मिक बनाइएका छौ।

परमेश्वरको महिमाको निम्ति शरीरको उपयोग

१२“सबै कुरा मेरा निम्ति असल छन्, तर सबै कुरा फाइदा का छैनन्। “म जे गर्न पनि स्वतन्त्र छु।” तर म कुनैलाई आफ्नो मालिक हुन दिने छैन। १३“भोजन पेटको निम्ति हो र पेट भोजनको निम्ति हो।” यो ठिक हो। तर परमेश्वरले ती दुवैलाई नाश पार्नु हुनेछ। शरीर यौन अपराधको निम्ति होइन। शरीर प्रभुको निम्ति हो र प्रभु शरीरका निम्ति हुनु हुन्छ। १४परमेश्वरले आफ्नो शक्तिले प्रभु येशूलाई मृत्युबाट बौराउनु भयो। परमेश्वरले हामीलाई पनि मृत्युबाट बौराउनु हुनेछ। १५तिमीहरूको शरीरहरू ख्रीष्टका अंगहरू हुन् यो कुरो तिमीहरूलाई थाहा छ। यसैले मैले ख्रीष्टका अंगहरूलाई कुनै वेश्याको अंगसित एक बनाउनु लानु हुदैन। १६शास्त्रमा लेखिएको छ: “ती दुइजना मानिसहरू एक जीउ

बन्नेछ।”* यसैले तिमीहरूले बुभन्नु पर्छ वेश्यासित यौन सम्बन्ध राख्ने मानिस वेश्याकै शरीरसित एक बन्नेछ। १७तर जो प्रभुसित जोडिन्छ त्यो मानिस आत्मामा प्रभु सितै एक बन्दछ।

१८यसैकारण यौन पापदेखि अलग हौ। मानिसले अरू जुन सुकै अपराध गरिस् त्यो शरीरदेखि बाहिर हुँदछ तर उसले गरेको यौन अपराध आफ्नै शरीरको विरुद्ध हुनेछ। १९तिमीले बुभन्नु पर्छ कि तिम्रो शरीर पवित्र आत्माको मंदिर हो। पवित्र आत्मा तिमीभित्र छ। परमेश्वरबाट तिमीले त्यो पवित्र आत्मा पाएकाछौ। यसकारण तिमी आफ्नो मालिक होइनौ। २०परमेश्वरद्वारा मोल तिरिरे तिमी किनिएकाछौ। यसैले आफ्नो शरीरद्वारा परमेश्वरको सम्मान गर।

विवाहको विषयमा

७ अब तिमीहरूले मलाई लेखेका कुराहरूको विषयमा म चर्चा गर्दछु। लोग्ने मानिसले विवाह नगरेको असल हो। २तर यौन अपराधको कारणले, प्रत्येक पुरुषको आफ्नो पत्नी हुनुपर्छ अनि प्रत्येक स्त्रीको आफ्नो पति हुनुपर्छ। ३पतिले आफ्नी पत्नीलाई सब थोकहरू देओस् जुन एउटी पत्नीले पाउनु पर्छ र पत्नीले पनि आफ्ना पतिलाई सब कुरा देओस्, जुन एउटा पतिले पाउनु पर्छ। ४आफ्नो शरीरमाथि पत्नीको कुनै अधिकार रहँदैन। उसको शरीरमाथि उसको पतिको अधिकार रहन्छ। अनि आफ्नो शरीरमाथि पतिको कुनै अधिकार रहँदैन। उसको शरीरमाथि उसको पत्नीको अधिकार रहन्छ। ५एकाकाको शरीरलाई अस्वीकार नगर। तर तिमीहरू दुवै केही समयको निम्ति यौन-सम्बन्धबाट अलग बस्न सहमत हौ। तिमीहरूले प्रार्थनाको लागि यसो गर्न सक्छौ अनि तब फेरि एक साथ होऊ। यसो गरेमा शैतानले तिम्रो कमजोरीद्वारा आकर्षण गराउन सक्तैन। ६केही समयको निम्ति अलग रहनु भनेर म अनुमतिको रूपमा भन्दैछु। यसलाई आज्ञा नमान। ७म त चाहन्छु सबै म जस्तै होऊन् तर प्रत्येक मानिसले परमेश्वरबाट आफ्नो निम्ति वरदान पाएको छ। एक जनाले एक किसिमको वरदान पाएको छ भने अर्काले अर्कै किसिमको। ८अब विवाह नगरेकाहरूलाई र विधवाहरूलाई म भन्छु: उनीहरूको लागि म जस्तै एक्लो बस्नु राम्रो हो। ९तर उनीहरूले आफूलाई वशमा राख्न सक्दैनन् भने, विवाह गर्नु। यौन-इच्छाले जल्नु भन्दा विवाह गर्नु असल हो।

१०अब म विवाह गर्नेहरूलाई यो आज्ञा दिन्छु। यो आज्ञा मबाट होइन, यो प्रभुबाट हो। पत्नीले आफ्ना पतिलाई नछोडोस् ११तर छोडिहाली भने पनि उसले फेरि बिहे नगरोस। कि त ऊ आफ्नै पतिसँग फेरि

मिलोस्। पतिले पनि आफ्नी पत्नीलाई नत्यागोस्। १२अरू सबैलाई म यो भन्छु। यी कुराहरू म भन्दैछु, प्रभुबाट होइन। ख्रीष्टमा एक भाइको यस्ती पत्नी हुन सक्छे जो ख्रीष्ट विश्वासी होइन। यदि त्यस्ती पत्नी उसित बस्न राजी छे भने उसले त्यसलाई नत्यागोस्। १३अनि ख्रीष्टमा एक स्त्रीको अविश्वासी लोग्ने हुन सक्छ। तर यदि त्यो उसित बस्न राजी छ भने उसले पनि त्यसलाई नत्यागोस्। १४एक अविश्वासी पति विश्वासी पत्नीद्वारा पवित्र बन्दछ। अनि अविश्वासी पत्नी पनि विश्वासी पतिद्वारा पवित्र बन्दछे। यसो नहुँदो हो त तिमीहरूका छोरा-छोरी अशुद्ध हुने थिए। तर अहिले उनीहरू पवित्र छन्।

१५तर विश्वास नगर्नेले त्याग्न खोजे, उसलाई त्यसो गर्न देऊ। त्यसो भएको खण्डमा ख्रीष्टमा भाइ वा बहिनी बन्धनमा रहँदैनन्। १६परमेश्वरले हामीलाई शान्तिमय जीवनको निम्ति बोलाउनु भएकोछ। पत्नीहरू, तिमीहरूले नै आ-आफ्ना पतिलाई बचाउन सकौला; र पतिहरू, तिमीहरूले नै आ-आफ्ना पत्नीलाई बचाउन सकौला। पछि के हुने हो तिमीहरू अहिले जान्दैनौ।

परमेश्वरले भन्नु भए जस्तै बाँच

१७जे जस्तो सुकै भए पनि जुन अवस्थामा परमेश्वरले उसलाई बोलाएको समयमा ऊ त्यो अनि जुन अवस्थामा उसलाई अहिले परमेश्वरले राख्नु भएकोछ उसरीनै प्रत्येक मानिस बाँच्नु पर्छ। यही नियम हो जो म सबै मण्डलीहरूलाई दिन्छु। १८यदि कुनै मानिस बोलाईदा पहिल्यैबाट खतना भएको थियो भने उसले आफ्नो परिवर्तन गर्नु पर्दैन। यदि खतना नगरिएको मानिस बोलाइयो भने उसले खतना गरिरहनु पर्दैन। १९मानिस खतना गरिएको छ कि छैन त्यो कुनै मुख्य कुरो होइन। खास कुरो त परमेश्वरको आज्ञाको पालन गर्नु हो। २०प्रत्येक मानिस त्यही अवस्थामा बसोस् जुन अवस्थामा उसलाई परमेश्वरबाट बोलाइयो। २१परमेश्वरले तिमीलाई बोलाउँदा तिमी कमारा थियौ भने त्यसको परवाह नगर। तर तिमी मुक्त हुन सक्छौ भने तिमीलाई दिएको मौकाको प्रयोग गर। २२परमेश्वरले बोलाउँदा कुनै मानिस कमारा थियो भने उ प्रभुमा मुक्त हुन्छ अनि उ प्रभुको हुन्छ। उसरी नै परमेश्वरले बोलाउँदा यदि उ मुक्त थियो भने उ ख्रीष्टमा कमारा हुन्छ। २३तिमीहरू मूल्य चुकाएर किनिएकाहरू हो। त्यसैले मानिसका कमारा नबन। २४दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरू हो! अब परमेश्वरसितको नयाँ जीवनमा, तिमीहरू परमेश्वरद्वारा बोलाउनुहुँदा जुन अवस्थामा थियौ त्यही अवस्थामा रहनु पर्छ।

विवाह बारेको प्रश्नहरू

२५अब म अविवाहितहरूको विषयमा लेख्छु। यस

बारे मलाई प्रभुबाट आज्ञा छैन तथापि म आफ्नो विचार पोख्छु। मलाई विश्वास गर्न सक्छौ किन कि प्रभुले मलाई दया गर्नु भएको छ। २६त्यो दुःखको घडी हो। यसैले म सोच्छु तिमीहरू जुन अवस्थामा छौ त्यही अवस्थामा बस्नु राम्रो हो। २७तिमीहरूको पत्नी छ भने उबाट अलग हुने चेष्टा नगर। यदि तिम्रो विवाह विच्छेद भएको भए, पुनर्विवाह पट्टि नलाग। तिमीहरू अविवाहित भए पत्नी खोज्ने चेष्टा तर्फ नलाग। २८तर तिमीले विवाह गरे त्यो कुनै पाप होइन। अनि कन्या केटीले विवाह गर्छ भने त्यो पाप होइन। तर विवाह गर्नेहरूले जीवनमा दुःखै पाउँछन् अनि म चाहन्छु कि तिमीहरू त्यस्तो कठिनाईहरूबाट मुक्त रहो।

२९दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरू हो! मेरो भन्नुको तात्पर्य: हाम्रो लागि समय छोटो छ। जस-जसको पत्नीहरू छन्, पत्नी नहुनेहरू भैं बस। ३०जो दुःखित छन् तिनीहरू दुःख नपाएको जस्तै बसुन्। जो हर्षित छन् तिनीहरू हर्ष नभएको जस्तै बसुन्। किनमेल गर्नेहरू तिनीहरू केही नभएको जस्तै बसुन्। ३१जो सांसारिक वस्तु व्यवहार गर्छन्, तिनीहरू ती वस्तुहरूमा चासो नभए भैं गरी बसुन। तिमीहरू यसरी नै बस्नु पर्छ किन कि यो संसार, जुन अवस्थामा अहिले छ, चाँडै बितेर जानेछ।

३२तिमीहरू चिन्ताबाट मुक्त होऊ भन्ने म चाहन्छु। एक अविवाहित मानिस प्रभुको काममा पूर्णरूपले मग्न रहन्छ। उसको उद्देश्य नै प्रभुलाई खुशी तुल्याउनु हो। ३३तर विवाहित मानिस सांसारिक वस्तुसँग सम्बन्धित हुन्छ। उसको लक्ष्य आफ्नी पत्नीलाई खुशी पार्नु हुन्छ। ३४उसको ध्यान दुइवटा लक्ष्य तिर छुटिन्छ। एउटी अविवाहित स्त्री अथवा एउटी कन्या प्रभुको सम्बन्धमा व्यस्त रहन्छे। उ आफ्नो सम्पूर्ण शरीर र आत्मा प्रभुलाई अर्पण गर्न चाहन्छे। तर विवाहिता स्त्री सांसारिक कुराहरूमै सम्बन्धित रहन्छे। उसको प्राथमिक कर्तव्य आफ्नो पतिलाई खुशी पार्नु रहन्छ। ३५तिमीहरूकै भलाईको निम्ति म यी कुराहरू गर्दैछु। मैले तिमीहरूलाई नियन्त्रण गर्न खोजेको होइन। तर तिमीहरू ठीक ढंगले बाँच्न सक् भन्ने म चाहन्छु। अनि आफ्नो समय अरू कुराहरूतिरबाट मुक्त गराई पूर्णतया प्रभुमा लगाएको मन पराउँछु।

३६विवाहको उमेर ढल्किन लागेकी आफ्नी कन्या प्रति मैले ठीक गरेको छैन भनी कसैले सोंच सक्ला र विवाह गरिदिनै पर्छ भन्ने सम्भानु सक्ला। त्यस अवस्थामा उसले जे चाहन्छ गरोस्। तिनीहरूलाई विवाह गर्न दिइयोस्। त्यो पाप होइन। ३७तर कोही यस्तो बलियो मनको पनि हुन सक्ला र सोच्ला विवाहको कुनै आवश्यकता छैन, ऊ पनि आफ्नो इच्छामा स्वतन्त्रै छ। यदि त्यस मानिसले आफ्नी कन्यालाई अविवाहित राख्ने निश्चय गरेको छ भने

उसले ठीक गर्दछ। ३८ अर्थात् जसले आफ्नो कन्याको विवाह गर्छ उसले राम्रो गर्छ। र जसले आफ्नो कन्याको विवाह गरिदिँदैन उसले अभै राम्रो गर्छ।

३९ जब सम्म पति जीवित रहन्छ उसकी स्त्री बन्धनमा रहन्छे। तर पति मर्खो भने, त्यस स्त्रीले आफूले रूचाएको मानिससित विवाह गर्न सक्छे। तर उसले प्रभुमा विवाह गर्नु पर्छ। ४० यदि उ त्यही अवस्थामा बसे अभि सुखी रहनेथिई। यो म जस्तो विचार गर्छु अनि म पक्का विश्वास गर्छु कि परमेश्वरको आत्मा ममा छ।

मूर्तिमा चढाइएका खाना

अब मूर्तिमा बलि चढाइएका पशुहरूको मासुको विषयमा म लेख्छु। हामी जान्दछौ कि “हामी सबैमा ज्ञान छ” “ज्ञान”-ले तिमीहरूलाई घमण्डी तुल्याउँछ, तर प्रेमले अरू विकसित हुन सहायता गर्छ। २ जसले केही जान्दछु भन्ने संभ्रन्छ उसले जान्नु पर्ने खास केही कुरो जानेको हुँदैन। ३ तर परमेश्वरलाई प्रेम गर्ने मानिसले परमेश्वरलाई चिन्छन्।

४ यसर्थ मूर्तिमा बलि चढाइएको मासु खान दिने विषयमा: हामी जान्दछौ, संसारमा मूर्ति वास्तवमा केही होइन। अनि हामी जान्दछौ परमेश्वर एक हुनु हुन्छ। ५ धेरै वस्तुहरू छन् कि मानिसहरूले दुवै स्वर्गमा र पृथ्वीमा देवताहरू भन्छन्। यसको कुनै महत्व छैन, तर वास्तविकता चाँहि यो छ मानिसहरू धेरै वस्तुहरूलाई देवताहरू र मालिकहरू मान्छन्। ६ तर हाम्रा निमित्त त एउटै परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँ हाम्रा पिता हुनु हुन्छ। अनि उहाँबाटै प्रत्येक चीज आयो र हामी उहाँका निमित्त छौ। अनि प्रभु पनि एउटै हुनुहुन्छ। उहाँ येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। येशूको तर्फबाटै प्रत्येक कुरा हुनआए अनि हामीमा जीवन उहाँबाटै छ।

७ तर सबैले यो सत्य जान्दैन। धेरै समय अघि कति मानिसहरूले मूर्ति पूजा गर्थे औ तिनीहरू यसमा चढाइएको मासु खान्थे तिनीहरू त्यस मूर्तिलाई चढाइएको मासु जस्तो सम्भ्रन्थे। तिनीहरू आफै निश्चित छैनन् कि त्यो मासु खानु उचित हो अथवा होइन। यसर्थ जब तिनीहरू खान्छन् आफैलाई दोषी सम्भ्रन्छन्। ८ तर खाने कुराले हामीलाई परमेश्वरको नजिकमा ल्याउँदैन। नखाँदैंमा कुनै हानी छैन र खाँदैंमा कुनै लाभ छैन। ९ तर आफ्नो स्वतन्त्रताको ख्याल राख ताकि तिम्रो स्वतन्त्रताले गर्दा ती कमजोर विश्वास भएका मानिसहरू पापमा नपर्न। १० तिमीसित बुद्धि छ यसर्थ मूर्तिको मन्दिरमा बस्नु अनि खानु तिमीलाई स्वतन्त्र लाग्छ। दुर्बल विश्वास भएका कुनै मानिसले तिमीलाई त्यहाँ खाँदै गरेको देख्न सक्छ, यसर्थ उसलाई मूर्तिमा चढाइएका मासु खानु उत्साह हुन्छ, यद्यपि वास्तवमा

उसले यो भूल काम सम्भ्रन्छ। ११ यसैले त्यो दुर्बल विश्वास भएको भाइ, जसको लागि ख्रीष्ट मर्नु भयो, तिम्रो ज्ञानले गर्दा नष्ट हुनेछ। १२ जब तिम्रो तिम्रो ख्रीष्टमा भएका दाज्यू-भाइ तथा दिदी बहिनीहरूको विरोधमा यस्तो पाप गर्दछौ तिनीहरूको विवेकमा चोट पुऱ्याउने छौ अनि ख्रीष्टको विरुद्ध तिम्रो पाप गर्नेछौ। १३ यदि खाने कुराले मेरो भाइलाई पापमा तान्छ भने म फेरि कहिल्यै मासु खाने छैन ताकि म मेरो भाइलाई पाप गराउने छैन।

म स्वतन्त्र छु! म एकजना प्रेरित हुँ। मैले हाम्रा प्रभु येशूलाई देखेको छु। तिमीहरू प्रभुमा मेरो कामको फल हो। २ अरूले मलाई एउटा प्रेरितको रूपमा स्वीकार नगर्ना तर तिमीहरूले मलाई एकजना प्रेरितको रूपमा स्वीकार गर्नेछौ। म एकजना प्रेरित हुँ भन्ने प्रभुमा मेरो सत्यको प्रमाण तिमीहरू नै हो।

३ कसै-कसैले मेरो अधिकारको विषयमा प्रश्न गर्छन्। तिनीहरूका निमित्त मेरो जवाब यही हुन्छ: ४ खाने र पिउने हाम्रो अधिकार छ। छैन र? ५ यात्रा गर्दा पत्नी जो विश्वासी छ साथमा लिएर हिँड्ने हाम्रो अधिकार छ। छैन र? अरू प्रेरितहरू, प्रभुमा भाइहरू र केफास सबैले यसो गर्छन्। ६ तर के बर्णाबास र मैले मात्र आफ्नो जीविकाका निमित्त काम गर्ने पर्छ? ७ आफ्नो खर्च आफै भरेर सेनामा काम गर्ने कुनै सिपाही छ? कोही यस्तो होला जसले अंगुरको खेती लगाएर एउटा पनि फल नखाने? कोही गोठालो होला जसले भेडाको दुध पिउँदैन?

८ यी सब कुराहरू मानव विचार मात्र हुन? के परमेश्वरको नियमले पनि त्यसै भन्दैन? ९ मोशाको नियममा लेखिएको छ: “दाँई गर्ने गोरूको मुखमा मोहला नलगाऊ र त्यसलाई अन्न खानबाट नरोक।”* के परमेश्वरका गोरूहरूमा मात्र चासो छ? १० होइन, वास्तवमा परमेश्वर हाम्रै बारे बोल्दै हुनुहुन्थ्यो। हो, धर्म शास्त्र हाम्रै लागि लेखिएको हो, “जोत्वा र दाँई गर्दा खेतीवालाले केही अन्न पाउने आशा गर्छ।” ११ हामीले तिमीहरूमा आत्मिक बिउ छरेकाछौ? यसर्थ यदि हामीले तिमीहरूबाट केही भौतिक चीजको आशा गर्दा त्यो अधिक हुन्छ र? १२ जब तिमीहरूबाट सहायता पाउन अरूले अधिकार प्रयोग गर्छन् भने के हामी त्यो भन्दा अधिक अधिकार खोज्न सक्तैनौ? तर हामी अधिकार माग्दैनौ। हामी सबै चीज सहन गर्छौ ताकि ख्रीष्टको सुसमाचार पालन गर्न कोही पनि विरोधी नहोस।

१३ के तिमीहरू जान्दैनौ मन्दिरमा सेवा गर्नेले मन्दिरबाटै खाना पाउँछन्? के तिमीहरू जान्दैनौ वेदीमा भेटी चढाउनेहरूले भेटीको भाग पाउँछन्? १४ सुसमाचार

प्रचार गर्नेहरूलाई पनि त्यस्तै हो। सुसमाचारका प्रचारकहरूले प्रचार कर्मबाटै आफ्नो जीवन निर्वाह गर्नु पर्छ भनी आज्ञा दिनु भयो।

१५तर यो कामबाट मैले कुनै अधिकार उपयोग गरेको छैन। र मैले यसबाट केही पाउने कोशिश पनि गरिरहेको छैन। तिमीहरूलाई यो लेख्ने मेरो उद्देश्य होइन। कसैलाई मेरो गर्व केवल रित्तो भाँडा प्रमाण गर्ने मौका दिनु भन्दा त म मर्न मन पराउँछु। १६म सुसमाचार प्रचार गर्नु तर प्रचार मेरो गर्वको आधार होइन। यो त मेरो कर्तव्य नै हो मैले गर्ने पर्छ। मेरो लागि दुःखको कुरो हो यदि मैले सुसमाचार प्रचार गरिन भने। १७यदि मैले आफ्नै खुशीले सुसमाचार प्रचार गर्ने भने म केही इनाम पाउन सक्छु। तर मेरो कुनै चयन छैन। मैले सुसमाचार प्रचार गर्ने परेको छ। जब ममाथि यो काम सुम्पिएको छ, म मेरो काम गरिरहेको छु। १८यस्तो हुनाले म के इनाम पाउँछु र? मेरो इनाम त यही हो: विना मूल्य सुसमाचार प्रचार गर्नु। यसरी सुसमाचार प्रचारमा जो अधिकार दिइन्छ कुनै पनि म उपयोग गर्दिन।

१९म स्वतन्त्र छु। म कसैको होइन। तर जति सक्दो सम्भव छ अधिक मानिसलाई बचाउनलाई सहायता गर्नु मैले आफूलाई सबैको दास बनाएको छु। २०यहूदीहरूलाई बचाउन यहूदीहरूका निमित्त म यहूदी जस्तै भएँ। म आफै कुनै नियमको अधीनमा छैन। तर नियमको अधीनमा बसेका मानिसहरूको लागि तिमीहरूलाई बचाउनु म पनि एकजना नियमको अधीनमा बस्ने मानिस जस्तै भइदिँ। २१ती जो नियमको अधीनमा छैन तिमीहरूलाई बचाउनु म पनि नियमको अधीनमा नभएको जस्तो भएँ। वास्तवमा परमेश्वरको नियमबाट म स्वतन्त्र छैन। म ख्रीष्टको नियमको अधीनमा छु। २२कमजोर मानिसहरूको लागि म कमजोर भइदिँ जसमा कि म तिमीहरूलाई सहायता गर्नु सकुँ। म सबै किसिमका मानिसहरूको निमित्त सबै थोक भएको छु ताकि कुनै न कुनै तरहले मानिसलाई बचाउनु सकुँ। २३सुसमाचारकै कारणले म यी सब चीज गर्नु ताकि सुसमाचारको आशिषमा सहभागी बन्न सकुँ।

२४तिमीहरू सबैले जान्दछौ, दौडमा धेरै जना दुगुर्छन् तर पुरस्कार चाँहि खाली एकजनाले पाउँछ। यसर्थ त्यसरी दुगुर ताकि तिमीले पुरस्कार जित्न सक। २५खेलमा भाग लिने सबैले कठोर अनुशासनको पालना गर्नु पर्छ। पुरस्कार जित्नु भनेर नै तिमीहरू त्यसो गर्छन्। तिमीहरू नष्ट भएर जाने मुकुट पाउनलाई यसो गर्छन्, तर हामीले पाएको पुरस्कार सदा काललाई हुँदछ। २६यसैले म कुनै निश्चित टुङ्गो भएको मान्छे जस्तै दुगुर्छु। हवामा मुक्क हान्नेले जस्तै म मुक्का हान्दिन। २७नियन्त्रणको लागि म आफ्नै शरीरलाई कठोर व्यवहार गर्छु। मैले यसो गरेको खण्डमा अरू

मानिसहरू माभ प्रचार गरे पछि म आफै परमेश्वरबाट तिरस्कृत हुने छैन।

यहूदीहरू जस्तै नहोउ

१० दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, हाम्रा पिता-पुर्खाहरूमाथि के बित्यो त्यो तिमीहरूले जान भन्ने म चाहन्छु। तिनीहरू सबै बादल मुनि थिए, अनि ती सबै समुद्र भएर हिँड्थे। २तिनीहरू सबै बादल र समुद्रमा मोशामा बप्तिस्मा पाएका थिए। ३तिनीहरू सबैले एकै किसिमको आत्मिक भोजन खाए। ४अनि तिनीहरू सबैले एकै किसिमको आत्मिक पानी पिए। तिनीहरूले त्यस आत्मिक पहराबाट पिए जुन उनीहरूसँगै थियो। त्यो पहरा ख्रीष्ट हुनुहुन्थ्यो। ५तिनीहरूमध्ये धेरै जनासित परमेश्वर संतुष्ट हुनु भएन। तिनीहरू मरुभूमिमा मारिए।

६यी कुराहरू, जो घटेका थिए हाम्रो लागि उदाहरण भयो। यी उदाहरणहरूले हामीलाई तिनीहरूले गरे जस्तो खराब गर्नबाट रोक्नुपर्छ। ७तिनीहरूमा कोही मानिसहरूले जस्तो मूर्ति पूजा नगर। शास्त्रमा यो लेखिएको छ: “मानिसहरू खानालाई र पिउनलाई बसे। अनि नाचलाई उठे।” ८ती कतिपयले जस्तो हामी यौन अपराध नगरौ। तिनीहरू मध्ये एकै दिनमा तेईस हजार मरे। ९जसरी तिनीहरू मध्ये कसैले प्रभुको परीक्षा लिएका थिए औ साँपहरूद्वारा मारिए, हामीले त्यसरी परीक्षा लिनु हुँदैन। १०अनि तिनीहरू मध्ये कतिले गरे जस्तो गन्गन् पनि नगर अनि तिनीहरू संहारकर्ता स्वर्गदूतद्वारा मारिए।

११तिनीहरूलाई जे जति आइपरयो, ती उदाहरणहरू हुन्। अनि हाम्रै चेतानकीको निमित्त ती लेखिएका थिए। हामी त्यस्तो समयमा बाँचिरहेकाछौं, ती सबै विगत इतिहासहरू अन्त भइसकेका छन्। १२यसैले त्यो जो दहिलोसँग उभिन्छु भनी सोच्छ त्यो होशियारी साथ उभियोस ताकि उ लड्न नपरोस्। १३हामीमा पनि अरूमा जस्तै प्रलोभनहरू छन्। तर तिमीले परमेश्वरमाथि भरोसा राख्न सक्छौ। उहाँले तिमीले सहन सक्ने भन्दा बढता परीक्षा लिनु दिनु हुँदैन। जब तिमी प्रलोभित हुन्छौ परमेश्वरले तिमीलाई त्यो परीक्षाबाट बाँचनलाई पनि सहायता गर्नु हुनेछ। तब तिमी त्यो सहन समर्थ हुनेछौ।

१४यसकारण, मेरा प्रिय मित्रहरू हो, मूर्ति पूजादेखि टाढा बस। १५तिमीहरू बुद्धिमान छौ भनी म यो कुरा गर्दछु; म के भन्दछु तिमीहरू आफै जाँच। १६आशिषको कचौरा जसको लागि हामी परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछौं, त्यसको अर्थ ख्रीष्टको रगतको अंश-ग्रहण हो। होइन र? अनि रोटी, जुन हामी भाँज्दछौं, ख्रीष्टकै शरीरको अंश-ग्रहण हो। होइन र? १७त्यहाँ एउटै रोटी छ। अनि हामी धेरै जना छौं। तर त्यही एउटा रोटीबाट

हामी भाग गर्छौं। यसैले हामी खासमा एउटै शरीर हौं।

१८इसाएलका मानिसहरूको बारेमा सोच। तिनीहरू बलि खान्छन् अनि वेदीमा भाग लिन्छन्। खाँदैनन् र? १९मेरो मतलब यो होइन कि मूर्तिमा चढाइएको मासु अरू साधारण मासु भन्दा अझ दामी हो। अनि म सम्झदिन कि त्यो मूर्ति पनि साधारण मूर्ति भन्दा कुनै दामी मूर्ति हो। २०तर म यसलाई के भन्छु भने: मानिसले बलि चढाउछन् त्यो शैतानलाई चढाएको हो, परमेश्वरलाई होइन। र तिमीहरू शैतानसित कुनै कुराको भागीदार बन भन्ने म चाहन्न। २१तिमीहरू शैतानको कचौराबाट र प्रभुको कचौरा दुवैबाट पिउन सक्दैनौं। तिमीहरूले प्रभुको टेबलमा र शैतानको टेबल दुवैबाट खान सक्दैनौं। २२के तिमी प्रभुलाई रिस उठाउन चाहन्छौ? हामी उहाँ भन्दा बलिया छौ र? छैनौ।”

आफ्नो स्वतन्त्रता परमेश्वरको महिमाको लागि लगाऊ

२३“सबै कुरामा अनुमति छ।” तर सबै कुरा हाम्रो निमित्त राम्रो छैन। “सबै कुरामा अनुमति छ।” तर जम्मै कुराहरूले सबैलाई बलियो बनाउँदैन। २४तिम्रो आफ्नो मात्र काम गर्ने कोशिश नगर। अरू मानिसको लागि भलो हुने काममा पनि कोशिश गर्नुपर्छ।

२५मासु पसलमा के बेचिन्छ? विवेकको खातिर केहि सोध्नु नगरी त्यो खाओ। २६तिमीले त्यो खान सक्छौ “किन कि यो पृथ्वी र यसको हर चीज प्रभुकै हो।”*

२७यदि कुनै विश्वास नगर्ने मानिसले तिमीलाई उसित भोजन गर्न बोलाउला अनि तिमी जान चाहन्छौ भने तिम्रो अधिल्लिर जे राखिन्छ खाऊ। खानु उचित छ अथवा छैन भन्ने प्रश्न नगर। २८तर कसैले “त्यो मासु त मूर्तिमा बलि पो चढाइएको थियो” भनेछ भने त्यो नखाऊ, जुन मानिसले तिमीलाई भन्यो कि त्यो मासु मूर्तिमा चढाइएको थियो, उसका निमित्त अनि ती मानिसहरूका निमित्त जसले त्यस्तो मासु खानू अनुचित मान्छन्। २९तिमीले नै त्यो अनुचित ठानौला भन्ने मलाई लाग्दैन। तर अरूले त्यो अनुचित हो भनी ठान्न सक्छ। त्यही एउटा कारणले म त्यो मासु खाँदिन। अर्को मानिसको सोचाईको आधारमा म मेरो स्वतन्त्रतालाई विचार गर्न दिँदिन। ३०यदि म कृतज्ञतापूर्वक भोजन खाँदछु, म किन केही चीजको लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिँदा किन मेरो निन्दा हुने?

३१यसकारण तिमीहरू खाऊ, पिऊ, जे सुकै गर, तर त्यो परमेश्वरको महिमाको लागि गर। ३२त्यस

प्रकारले कुनै काम नगर जसले अरूको विचारमा चोट पुऱ्याउनु सक्छ: जस्तै यहूदीहरू, ग्रीकहरू अथवा परमेश्वरको मण्डली। ३३म त्यसै गर्छु। म हरेकलाई हरतरहले खुशी पार्न खोज्छु। मैले कहिल्यै पनि आफूलाई मात्र लाभ गराउने कुनै काम गर्ने कोशिश गरेको छैन। म धेरैभन्दा धेरै मानिसको भलाई गर्ने कुराहरू कोशिश गर्छु जसमा कि मैले तिनीहरूलाई बचाउनु सकूँ।

११ मेरो उदाहरण लिने चेष्टा गर जस्तो म ख्रीष्टको उदाहरण लिन्छु।

मालिकको अधीनमा हुनु

२म तिमीहरूको प्रशंसा गर्दछु कारण तिमीहरूले सबै कुरामा मलाई सम्झन्छौ अनि मैले दिएको शिक्षालाई तिमीहरूले ठीकसँग पालना गर्दछौ। ३म चाहन्छु कि तिमीहरूले यो पनि जानि राख: प्रत्येक मानिसको शिर ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। अनि स्त्रीको शिर पुरुष हो। र ख्रीष्टको शिर परमेश्वर हुन्। ४हरेक पुरुष जसले शिरलाई छोपेर अगमवाणी गर्दछ वा प्रार्थना गर्दछ उसले शिरलाई अनादर गर्दछ। ५तर हरेक स्त्री जसले प्रार्थना वा अगमवाणी गर्दछ उसले आफ्नो शिर ढाक्नु पर्छ। यदि उसको शिर छोपिएन भने उसले आफ्नो शिरलाई अनादर गरेकी हुन्छ। तब उ शिर खौरैकी स्त्री जस्तै हुन्छे। ६कुनै स्त्रीले आफ्नो शिर छोपिदिन भने, तब यो उसले जम्मै केश काटेको जस्तै छ। तर जब केश काट्नु वा शिर खौरनु एउटी स्त्रीको लागि शर्मको कुरा हुन्छ यसैले उसले आफ्नो शिर छोप्नु पर्छ। ७पुरुषले आफ्नो शिर ढाक्नु पर्दैन। किन? उ परमेश्वरको प्रतिरूप हो ऊ परमेश्वरको महिमा हो। तर महिला पुरुषको महिमा हो। ८पुरुष स्त्रीदेखि आएको होइन, तर स्त्री पुरुषदेखि आएको हो। ९अनि पुरुष स्त्रीको लागि बनिएको होइन तर स्त्री पुरुषको लागि बनिएकी हो। १०र त्यसैकारणले अधीनताको चिन्ह स्वरूप स्त्रीले आफ्नो शिर केही चीजले छोपेकी हुनुपर्छ। स्वर्गदूतहरूको कारणले उसले यसो गर्नु पर्दछ।

११तथापि प्रभुमा स्त्री पुरुषको लागि महत्वपूर्ण छ र पुरुष स्त्रीको लागि महत्वपूर्ण छ। १२यो साँचो हो कि स्त्री पुरुषदेखि आएकी हो तर पुरुष पनि स्त्रीबाट जन्मेको हो। वास्तावमा सबै कुरो परमेश्वरबाटै आउँदछ। १३यो आफै निर्णय गर: के स्त्रीले आफ्नो शिर नढाकी प्रार्थना गर्नु ठीक होला? १४लामो केश राख्नु पुरुषको निमित्त शर्मको कुरो हो भन्ने कुरो प्रकृति धरिले हामीलाई सिकाउँछ। १५तर लामो केश हुनु स्त्रीको निमित्त सम्मानको कुरो हुन्छ। स्त्रीलाई आफ्नो शिर ढाक्नलाई लामो केश दिइएको छ। १६यस विषयमा कोही मानिस अझै बहस गर्न खोज्छन्। हामी र परमेश्वरका मण्डलीहरूको त्यस्तो व्यवहार छैन।

प्रभुको भोज

१७अब यी विषयहरूमा म तिमीहरूलाई भन्छु, तिमीहरूको प्रशंसा गर्दिन। तिमीहरूका सभाले सहायता भन्दा तिमीहरूलाई खति नै गर्छ। १८पहिलो कुरो त, म सुन्दैछु कि मण्डलीमा जब तिमीहरू भेला हुँदछौ तिमीहरू बाँझिन्छौ। अनि केही अंशमा म यस कुरालाई पत्याउँछु। १९तिमीहरूको बीचमा फाटो आउनु आवश्यक छ, त्यसले तिमीहरू मध्ये को चाँहि वास्तविक विश्वासी हो थाहा हुन्छ। २०जब तिमीहरू सबै एकत्र हुन्छौ तिमीहरूले वास्तवमा प्रभुको भोज खाइरहेका हुँदैनौ। २१किन? किनभने जब तिमीहरू खान्छौ एउटाले अर्कोलाई नपर्छी खान्छौ। कतिले अलिकति पनि खानै वा पिउनै नपाई कति चाँहि टन्न भइसकन्छन्। २२तिमीहरू आफ्नै घरमा खान अनि पिउन सक्छौ! यस्तो लाग्छ, तिमीहरू सोच्छौ कि परमेश्वरको मण्डली महत्वहीन छ। जो गरीब छ तिनलाई तिमीहरू शर्ममा पार्दछौ। म के भनू? म तिमीहरूको प्रशंसा गर्दिन।

२३तिमीहरूलाई म त्यही शिक्षा दिँदैछु जुन मैले प्रभुबाट पाएँ: त्यो रात जब येशू पक्राउ पर्नुभयो, उहाँले रोटी लिनुभयो। २४त्यसको निम्ति धन्यवाद दिनुभयो। अनि उहाँले रोटी भाँचु भयो र भन्नुभयो, “यो मेरो शरीर हो, यो तिमीहरूको लागि हो। यो मेरो सम्भन्नाको निम्ति गर।” २५उसरी नै उनीहरूले खाए पछि येशूले दाखरसको कचौरा लिनुभयो। येशूले भन्नुभयो, “यो दाखरस परमेश्वरबाट आफ्ना मानिसलाई नयाँ करार हो। यो नयाँ करार मेरो रगतसित शुरू हुँदछ। जहिले पनि तिमीहरू यो पिउँछौ मेरो सम्भन्नामा गर्ने गर। यसै गर्नु। २६जब-जब तिमीहरू यो रोटी खाँदछौ र यो कचौराबाट पिउँदछौ उहाँ नआउञ्जेल प्रभुको मृत्युको घोषणा गर्दछौ।

२७त्यसैकारण कसैले अयोग्य रीतिले रोटी खान्छ वा कचौराबाट पिउँछ भने, उसले प्रभुको शरीर र रगतको विरुद्ध पाप गर्छ। २८हरेकले रोटी खान र कचौराबाट पिउन अघि आफ्नो हृदय जाँचु पर्छ। २९यदि कसैले त्यो प्रभुको शरीर हो भन्ने नचिनी रोटी खायो र कचौराबाट पियो भने उसको ख्वाई र पियाईले आफैमा न्यायको लागि दण्ड निम्त्याउँछ। ३०त्यसै कारणले तिमीहरूका समाजमा धेरैजना रोगी औ कमजोरीहरू छन् र कति मरेर गए। ३१तर हामीले आफैलाई ठीकसित जाँचौ भने परमेश्वरले हामीलाई जाँचु हुँदैन। ३२तर जब प्रभुले हामीलाई जाँचुहुन्छ उहाँले सही मार्ग प्रदर्शनको लागि हामीलाई अनुशासित गराउनुहुन्छ ताकि यो संसारका अरू मानिसहरू सरह तिमीहरूलाई दण्ड नहोस भनी उहाँले यसो गर्नुहुन्छ। ३३यसैले मेरा दाज्यू-भाइ, दिदी-बाहिनीहरू हो, जब तिमीहरू खानका निम्ति भेला हुन्छौ एक-अर्कोलाई पर्छ। ३४कोही भोकाएको छ भने आफ्नै घरमै खाओस्। यसै गर

जसमा कि तिमीहरूको जमघटले तिमीहरूमाथि नै परमेश्वरको दण्ड निम्त्याओस्। अरू कुराहरू बारे के कसो गर्नु त्यो म जब आउँछु, भन्नेछु।

पवित्र आत्माको उपहारहरू

१२ दाज्यू-भाइ दिदी-बाहिनीहरू, अब म चाहन्छु कि तिमीहरूले आत्मिक वरदानहरू बारे जान। २तिमीहरूले विश्वासी बन्न अघि आफूले विगत जीवनको संभन्ना गर। तिमीहरू केही रहस्यमय शक्ति तिर खिचीएर जीवनहीन मूर्ति पूजन लागेका थियौ। ३म तिमीहरूलाई भन्छु कसैले परमेश्वरको आत्मा विना बोल्ने छैन, “येशू श्रापित होऊन्” अनि कसैले पनि पवित्र आत्माको सहायता बिना “येशू प्रभु हुन्” भन्न सक्दैन।

४आत्मिक वरदानहरू थरिथरिका हुन्छन् तर ती सबै एउटै आत्माबाट हुन्छ। ५सेवा गर्ने विभिन्न तरिकाहरू छन्। सबै ती उपायहरू एउटै उही प्रभुबाट हो। ६अनि परमेश्वरले मानव जातिमा गर्ने कामका उपायहरू पनि धेरै छन्, तर यी सबै उपायहरू एउटै परमेश्वरबाट हुन्। प्रत्येक कुरो गर्न परमेश्वरले हामी सबैमा काम गर्नु हुन्छ। ७प्रत्येकमा आत्माको उपहार देख्न सकिन्छ। आत्माले सबैको भलोको निम्ति उपहार दिन्छ। ८आत्माले एक मानिसलाई ज्ञानी कुरा गर्ने उपहार दिन्छ। अनि त्यही आत्माले अर्कोलाई बुद्धिमानी कुरा गर्ने वरदान दिन्छ। ९त्यही आत्माले कसैलाई विश्वास दिलाउँछ। अनि त्यही एक आत्माले अरू कसैलाई रोग निको पार्ने वरदान दिन्छ। १०त्यही आत्माले एउटालाई अश्चर्यकर्म गर्ने अनि अर्कोलाई अगमवाणी गर्ने शक्ति, अर्कोलाई शुद्ध र अशुद्ध आत्मा खुट्ट्याउन सक्ने शक्ति दिन्छ। त्यही आत्माले नै एउटालाई विभिन्न भाषा बोल्ने वरदान दिन्छ र कोही अर्कोलाई ती भाषाहरू अनुवाद गर्ने वरदान दिन्छ। ११एउटै आत्मा, अनि त्यही आत्माले यी सब थोक गर्छ। प्रत्येकलाई के दिनु पर्ने त्यो आत्माले नै निर्णय गर्छ।

ख्रीष्टको शरीर

१२मानिसको शरीर एउटै मात्र हो तर यसका अनेक अंगहरू हुन्छन्। हो, शरीरका धेरै अंगहरू छन्, तर ती सब अंगहरूले एउटै शरीर बनाउँछन्। ख्रीष्ट पनि त्यस्तै हुनुहुन्छ: १३हामीहरूमा कति यहूदीहरू छौ र कति गैर-यहूदीहरू छौ। हामीहरूमा कति कमाराहरू छौ र कति मुक्त छौ। तर हामी सबै एउटै शरीर बनिनु बप्तिस्मा पाएका छौ। हामी सबैले त्यही एउटै आत्मा पाएका छौ।

१४मानिसको शरीर एउटा अंगले मात्र बनिएको हुँदैन तर धेरै अंगहरू हुन्छन्। १५खुट्टाले भन्न सक्ला, “म शरीरको होइन हातले भन्ला म शरीरको होइन।” तर

त्यसो भन्दैमा खुट्टालाई भन्न सक्तैन यो शरीरको एक अंग होइन। १६कानले भन्नु सक्ला, “म आँखा होइन। यसकारण म शरीरको होइन।” तर यसो भन्दैमा कानलाई भन्न सकिँदैन, कान शरीरको होइन। १७यदि जम्मै शरीर एउटा आँखो हुँदो हो त शरीरले कसरी देख्ने थियो। यदि जम्मै शरीर एउटा कान हुँदो हो त शरीरले कसरी सुन्ने थियो? १८-१९यदि शरीरको प्रत्येक अंग एउटै मात्र हुँदो हो त त्यहाँ शरीरै हुने थिएन। तर साँच्चै परमेश्वरले शरीरमा आफूले चाहे जस्तै गरी ती अंगहरूलाई राखिदिनु भयो। उहाँले प्रत्येक अंगलाई आफ्नो ठाँउमा राख्नु भयो। २०अहिले यो जुन अवस्थामा छ अंगहरू धेरै छन् तर शरीर एउटै छ।

२१आँखाले हातलाई भन्न सक्दैन। “मलाई तिप्रो खाँचो छैन” अनि टाउकोले खुट्टाहरूलाई “मलाई तिमीहरूको खाँचो छैन” भन्न सक्दैन। २२होइन। शरीरका ती अंगहरू जसलाई हामी दुर्बल सम्भन्धौं वास्तवमा तिनीहरू खुबै महत्वपूर्ण हुन्छन्। २३अनि शरीरका तुच्छ ठानिएका ती अंगहरूलाई खुबै बचाइन्छ। अनि शरीरका जुन अंगहरूलाई हामी लुकाउन चाहन्छौं तिनीलाई हामी विशेष ध्यान दिइन्छौं। २४हाम्रा शरीरका अझ सुन्दर अंगहरूलाई धेरै विशेष ध्यान दिइन्छ। तर परमेश्वरले शरीरको यसरी गठन गर्नु भएको छ कि उहाँले ती सम्मान नभएका अंगहरूलाई अझ धेरै सम्मान दिनु भएको छ।

२५हाम्रो शरीरको भाग भाग नछुट्टियोस् भनी परमेश्वरले यसो गर्नु भएको हो। विभिन्न अंगहरूले आपसमा उसरी नै ध्यान दिने गरून्। परमेश्वर त्यही चाहनु हुन्छ। २६शरीरको कुनै एक अंगले दुःख पायो भने सम्पूर्ण शरीरले दुःख पाउँछ। अथवा यदि हाम्रो शरीरको एउटा अंगले सम्मान पाए अरू जम्मै अंगहरू पनि समान रूपले सम्मानित बन्दछन्।

२७तिमीहरू जम्मै सामूहिक रूपले ख्रीष्टको एक शरीर हो। तिमीहरू प्रत्येक शरीरका अंग हो। २८अनि मण्डलीमा, परमेश्वरले प्रेरितहरूलाई पहिलो, अगमवक्ताहरूलाई दोस्रो र शिक्षकहरूलाई तेस्रो स्थान दिनु भएको छ। त्यसपछि परमेश्वरले आश्चर्यकर्महरू गर्नेहरूलाई, रोग निको पार्ने वरदान पाएकाहरूलाई, मदत गर्न सक्नेहरूलाई, अगुवाइ गर्न सक्ने क्षमता भएकाहरूलाई अनि विभिन्न थरिका भाषा बोल्ने वरदान पाएकाहरूलाई स्थान दिनु भएको छ। २९सबै मानिस प्रेरितहरू होइनन्। सबै अगमवक्ताहरू होइनन्, सबै शिक्षकहरू होइनन्। आश्चर्यकर्म सबैले गर्न सक्दैनन्। ३०रोग निको पार्ने वरदान सबैले पाएका छैनन्। सबैले विभिन्न थरिका भाषा बोल्न सक्तैनन्। सबैले ती भाषाहरू अर्घ खुलाउन सक्दैनन्। ३१तर तिमीहरूले आत्माको अर्घ ठूलो वरदान लिन चाहेको हुनुपर्छ।

प्रेम नै सर्वोत्तम उपहार हो

अनि अब म सबै भन्दा महत्वपूर्ण मार्ग बताउने छु। १३ मानिसहरूका र स्वर्गदूतहरूका विभिन्न भाषाहरू म बोल्न सक्छु। तर मसित प्रेम नै छैन भने म खाली एउटा टडन्टडे घंटी वा भयाम् भयामे भयाम्टा मात्र हुँ। २मसित अगमवाणी गर्न सक्ने वरदान होला। म परमेश्वरको जम्मै रहस्य बुझूँला र हरेक कुरो जानूँला, अनि मसित यति ठूलो विश्वास होला कि म पहाडहरू पनि हल्लाउन सक्छु। तर यतिको शक्ति ममा आर्जित हुँदा पनि यदि ममा प्रेम नभए म केही होइन। ३मानिसहरूलाई खुवाउन आफूसित भएको सब कुरा दिन सक्छु र आफ्नो शरीर समेत आहुतिको रूपमा जलाउन सक्छु। तर यदि मसित प्रेम छैन भने म केही पाउँदैन।

४प्रेम धैर्य हुन्छ, प्रेम दयालु हुन्छ, प्रेमले ईर्ष्या गर्दैन यसले घमण्ड गर्दैन। ५प्रेम रुखो हुँदैन, प्रेम स्वार्थी हुँदैन र प्रेम सजिलै रिसाहा बन्दैन। प्रेमले आफ्नो विरुद्ध गरिएको खराबीको हिसाब रारन्दैन। ६प्रेम खराबमा खुशी हुँदैन तर प्रेम सत्यसित आनन्दित हुन्छ। ७प्रेमले सबै कुरा धैर्यपूर्वक सहन्छ। प्रेमले सँधै विश्वास गर्छ, सँधै आशा गर्छ र यो दरिलो उभिन्छ।

८प्रेम कहिल्यै सिद्धिदैन। अगमवाणीहरू टुँगिन्छन्। भाषाहरू बोल्ने वरदान समाप्त हुन्छ, ज्ञानका उपहार समाप्त हुन्छ। ९यी कुराहरू सिद्धिन्छन्, किनभने हामीमा भएको ज्ञान र यी अगमवाणीहरू पूर्ण छैनन्। १०तर जब धेरै पूर्णता आउँछ तब ती अपूर्णताको अन्त्य हुनेछ। ११जब म बालक थिएँ, म बालक जस्तै बोलेँ, बालक जस्तै सोचेँ, बालकले जस्तै योजनाहरू बनाएँ। जब म एउटा मानिस भएँ, मैले ती बालकपनको तरिकाहरू त्यागिदिएँ। १२हामीसित पनि त्यस्तै हो। अहिले हामी धमिलो ऐनामा हेरे जस्तै देख्दैछौं। तर त्यसबेला, हामी सफासित देख्ने छौं। अहिले म खाली एक अंश मात्र जान्दछु। तर त्यस बेला म पुरै जान्ने छु जस्तो परमेश्वरले मलाई जान्दछन्। १३यसैले, यी तीन कुराहरू रहिरहनेछन्: विश्वास, आशा र प्रेम। अनि यिनीहरूमा सबैभन्दा ठूलो हो प्रेम।

आत्मिक वरदानहरूलाई मण्डलीको मदतमा लगाऊ

१४ प्रेम तिमीहरूको लक्ष्य हुनुपर्छ। तिमीहरूले साँच्चै आत्मिक वरदानहरू पाउने इच्छा राख्नु पर्छ खास गरी अगमवाणी गर्ने वरदान। २किनभने जो विभिन्न भाषाहरूमा बोल्छ मानिससँग बोल्दैन, तर उ परमेश्वरसित बोल्छ। कसैले उसलाई बुझ्दैन। उ आत्माद्वारा गुप्ती सत्य बोल्छ। ३तर जसले अगमवाणीहरू गर्छ उसले मानिसहरूसित बोलिरहेको हुन्छ। उसले मानिसहरूलाई बल, उत्साह र सुख दिन्छ। ४जसले अन्य भाषामा बोल्छ आफूलाई मात्र मदत गरिहेको

हुन्छ। तर जसले अगमवाणी बोल्छ उसले सारा मण्डलीलाई मदत पुऱ्याइहेको हुन्छ। ५म तिमीहरू सबैलाई विभिन्न भाषा बोल्ने वरदान मिलोस् भन्ने चाहन्छु। तर अर्भै, म तिमीहरूले अगमवाणी गर्नुपर्छ भन्ने चाहन्छु। विभिन्न भाषाहरूमा बोल्न सक्ने भन्दा जसले अगमवाणी गर्छ त्यो ठूलो हो। तर ती भाषाहरूको उलथा पनि गर्न सक्ने भए त्यो विभिन्न भाषाहरूमा बोल्ने पनि अगमवाणी गर्ने जतिकै हो। त्यसो हो भने उसले जे भन्छ त्यसबाट मण्डली पनि आशिषित हुन्छ।

६दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू, यदि म विभिन्न भाषाहरूमा बोल्दै तिमीहरूकहाँ आएँ भने त्यसले तिमीहरूलाई के फाइदा हुन्छ? हुँदै हुँदैन। यदि म तिमीहरूकहाँ कुनै नयाँ सत्य, अथवा केही ज्ञान अथवा केही अगमवाणी वा केही शिक्षा लिएर आएँ भने मात्र तिमीहरूलाई फाइदा हुन्छ। ७त्यो खाली निर्जीव चीजहरूबाट निकालेको आवाज जस्तो मात्र हुनेछ, बाँसुरी अथवा सारङ्गी। यदि संगीतको आवाज स्पष्ट छैन भने के गीत बजाउँदछ तिमीहरूले बुझ्ने छैनौं। गीत बुझ्नुको लागि प्रत्येक आवाज स्पष्ट हुनुपर्छ। ८युद्धमा यदि तुरहीले स्पष्ट स्वर निकालेन भने युद्धको लागि को तयार हुनेछ? ९तिमीहरूलाई पनि त्यस्तै हो। तिमीहरूको जिब्रोबाट शब्द प्रष्ट हुनुपर्छ। यदि तिमीले प्रष्टसित बोल्न सकेनौ भने तिमीले के भन्दछौ कसैले बुझ्न सक्दैन। त्यो खाली तिमी हावासित बोलेको जस्तो मात्र हुनेछ। १०त्यो साँचो हो, संसारमा घेरै किसिमका भाषाहरू छन् अनि ती सबैका अर्थ हुन्छन्। ११यसैकारण, यदि कसैले मलाई केही भनेको अर्थ मैले बुझिन भने म संभन्छु उसले विदेशी कुरा गर्दछ र उसले मलाई विदेशी संभन्छ। १२तिमीहरूलाई पनि त्यस्तै हो। तिमीहरू पनि खुब आत्मिक वरदानको निम्ति इच्छा गर। यसैकारण जुन वरदानले मण्डली अभ् दरिलो हुन्छ त्यही पाउने इच्छा गर। १३यसकारण जसले विभिन्न भाषा बोल्ने वरदान पाएको छ उसले आफूले बोलेका कुराहरूको अनुवाद पनि गर्न सक्ने हुने प्रार्थना गरोस्। १४यदि म विभिन्न भाषामा प्रार्थना गर्छु भने मेरो आत्माले प्रार्थना गर्छ तर मेरो मन त्यसमा संलग्न हुँदैन। १५तब मैले के गर्नुपर्छ? म मेरो आत्माले प्रार्थना गर्नेछु र मेरो मनले पनि प्रार्थना गर्नेछु। मेरो आत्माले गाउँनेछ र मनले पनि गाउँनेछ। १६तिमी तिम्रो आत्माले परमेश्वरको प्रशंसा गरौला तर साधारण मानिसले तिम्रो धन्यवादमा “आमिन” भन्न सक्दैन। किनभने तिमीले के भन्दछौ उसले बुझ्न सक्तैन। १७परमेश्वरलाई तिम्रो धन्यवाद असल भए पनि, तर त्यसले अरू मानिसलाई दरिलो बनिन सहायता गर्दैन।

१८म परमेश्वरलाई धन्यवाद दिँदछु कारण तिमीहरू सबैको भन्दा म विभिन्न भाषाहरू बोल्न सक्षम छु। १९तर मण्डलीमा विभिन्न भाषाका हजारौं शब्दहरू

भन्नु भन्दा म जुन भाषा बुझ्छु त्यसको पाँचवटा शब्द बोल्नु रूचाउँछु। बरू म बुझेर बोल्छु जसमा कि अरूलाई सिकाउन सकुं। २०दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो! केटाकेटीहरूले जस्तो नसोच। नराम्रा कुराहरूमा बालकहरू जस्ता होऊ। तर आफ्नो विचारमा तिमीहरू परिपक्व मानिस बन। २१व्यवस्थामा लेखिएको छ:

“विभिन्न भाषा बोल्ने मानिसहरू लिएर अनि विदेशीहरूकै ओठ चलाएर तिनीहरूसित म बोल्छु, तथापि तिनीहरूले मलाई सुन्दैनन्।” यशैया २८:११-१२

प्रभु त्यसै भन्नुहुन्छ।

२२यसैकारण विभिन्न भाषामा बोल्ने वरदान विश्वास नगर्ने मानिसहरूको प्रमाण हो, विश्वास गर्नेहरूको होइन। अनि अगमवाणी तिनीहरूको निम्ति हो जसले विश्वास गर्छन्, विश्वास नगर्नेहरूलाई होइन। २३मानिलेऊ, मण्डलीका सारा सदस्यहरू एक ठाउँमा भेला भएका छन् अनि तिमीहरू विभिन्न भाषाहरूमा बोल्छौ। यदि कतिपय मानिसहरू जसले बुझ्दैन अथवा त्यहाँ कतिपय विश्वास नगर्ने मानिसहरू सभामा आउँछन्। ती मानिसहरूले तिमीहरूलाई बौलाहा भन्ने छैनन्? २४तर मानिलेऊ, तिमीहरू सबै अगमवाणी बोल्दैछौ अनि कुनै विश्वास नगर्ने मानिस भित्र पस्छ वा कुनै अबुभ् मानिस भित्र पस्छ। त्यस मानिसलाई उसको पाप देखाइन्छ, अनि तिमीहरू सबैले बोलेका कुराहरूबाट उ जाँचिन्छ। २५त्यस मानिसको हृदयका गुप्त कुराहरू प्रकट हुँदछ। तब त्यो मानिस भुक्नेछ अनि परमेश्वरको आराधना गर्नेछ। उसले भन्नेछ, “साँच्चै, परमेश्वर तिमीहरूसितै रहेछन्।”

तिम्रो सभाहरूले मण्डलीको मदत गरोस्

२६यसकारण दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो। तिमीहरूले के गर्नु पर्छ? जब तिमीहरू भेला हुन्छौ, कसैसित गीत हुन्छ, कसैसित शिक्षा हुन्छ, कसैसित परमेश्वरको नयाँ सत्य हुन्छ, फेरि अर्को एकजनासित विभिन्न भाषा बोल्ने हुन्छ अनि अर्को चाँहि त्यो भाषा व्याख्या गरिदिने हुन्छ। यी सब कुराको उद्देश्य मण्डलीलाई दरिलो बनाउनु हो। २७जब तिमीहरू भेला हुँदछौ, यदि कुनै मानिसले समूहसित अर्कै भाषामा बोल्छ, तब त्यसो गर्नलाई खाली दुइजना होऊन् अथवा तीनजना भन्दा वेशीले नबोल्नु। तिनीहरू एक पछि अर्को पालैसित बोल्नु। अनि अर्को मानिसले तिमीहरूले बोलेको भाषा अनुवाद गरिदिनु पर्छ। २८तर यदि त्यहाँ कुनै अर्थ खोल्ने छैन भने त्यो विभिन्न भाषा बोल्ने मानिस मण्डलीको सभामा चुपचाप बसोस्। त्यस मानिसले खाली आफैसित र परमेश्वरसित मात्र बोल्नु पर्छ।

२९अनि खाली दुइ वा तीनजना अगमवक्ताहरू मात्र बोल्नुपर्छ। अरूहरूले के भनिन्छ त्यो जाँच्नु पर्छ।

३०अनि बसिरहेको कुनै मानिसलाई परमेश्वरबाट सन्देश आयो भने बोल्दै गर्ने पहिलो मानिस रोकिनु पर्छ। ३१तिमीहरू सबैले एक पछि अर्काले अगमवाणी दिन सक्छौ। त्यस प्रकारले सबै मानिसलाई सिकाउनु र उत्साहित तुल्याउनु सक्छौ। ३२अगमवक्ताहरूको आत्मा अगमवक्ताहरूकै अधीनमा हुन्छ। ३३किनभने परमेश्वर गोलमालको परमेश्वर हुनुहुन्न, तर शान्तिका परमेश्वर हुनुहुन्छ।

३४मण्डलीको सभामा स्त्रीहरू चुपचाप बस्नुपर्छ। परमेश्वरका मानिसहरूको सबै मण्डलीहरूमा यस्तै हुनुपर्छ। स्त्रीहरूलाई बोल्ने अनुमति छैन। तिनीहरू अधीनमा रहनुपर्छ, जस्तो मोशाको नियमले पनि भन्छ। ३५यदि स्त्रीहरूले कुनै कुरो जान्न चाहे तिनीहरूले आ-आफ्ने पतिहरूलाई घरमा सोध्नु पर्छ। मण्डलीको सभामा बोल्नु स्त्रीहरूको निम्ति शर्मको कुरो हो। ३६के परमेश्वरको शिक्षा तिमीहरूबाट आएको हो? होइन। कि त्यो शिक्षा पाउने तिमीहरू मात्र हो? होइनौ।

३७यदि कसैले आफु अगमवक्ता हुँ अथवा आत्मिक वरदान पाउने हुँ भन्ने सम्झन्छ भने त्यस मानिसले बुझोस् कि मैले तिमीहरूलाई जे लेख्दैछु त्यो प्रभुको आज्ञा हो। ३८यदि त्यस मानिसले यो जान्दैन भने उसले परमेश्वरलाई जान्दैन।

३९यसैकारण मेरा प्रिय दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, तिमीहरूले अगमवाणी गर्ने साँचो चाहना गर। अनि विभिन्न भाषाहरूमा बोल्नु नछोड। ४०तर प्रत्येक कुरो राम्रो र व्यवस्थित ढंगले गरिनु पर्छ।

ख्रीष्टको बारेमा सुसमाचार

१५अब दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, मैले तिमीहरूलाई जुन सुसमाचार भनें त्यसको संभन्ना गराउन चाहन्छु। तिमीहरूले त्यो सुसमाचार पायौ र तिमीहरू त्यसमा दरिलो बनिएका छौ। २सुसमाचारको कारणले तिमीहरू बचाइयौ। तर मैले यो प्रचार गरेको तरिकाको विश्वासमा अडीक बस। नत्र तिमीहरूको विश्वास व्यर्थको विश्वास हो।

३मैले पाएकै समाचार तिमीहरूलाई दिएँ। मैले खुबै महत्वपूर्ण कुरो तिमीहरूलाई दिएँ कि हाम्रो पापहरूको निम्ति ख्रीष्टको मृत्यु भयो, जस्तो धर्म शास्त्रले भन्छ: ४कि ख्रीष्ट गाडिए अनि तीन दिन पछि बौरिए, जस्तो धर्मशास्त्रले भन्छ; ५अनि पत्रुसकहाँ र पछि बाह जना प्रेरितहरूकहाँ एउटै समयमा ख्रीष्ट देखा पर्नुभयो। ६त्यसपछि पाचै सय भन्दा बेशी भाइहरूकहाँ ख्रीष्ट एकैचोटि देखा पर्नु भयो। कतिपय दाज्यूभाइहरू आज सम्म जीवित छन् त कोही मरिसके। ७अनि ख्रीष्ट याकूबकहाँ देखा पर्नुभयो र केही पछि सबै प्रेरितहरूकहाँ देखा पर्नुभयो। ८सबैभन्दा पछि ख्रीष्ट मकहाँ देखा पर्नु भयो। म स्वभाविक समय भन्दा पहिल्यै जन्मेको

बालक जस्तो थिए। ९जम्मै प्रेरितहरू मभन्दा ठुला छन् किनभने मैले परमेश्वरको मण्डलीको खेदो गरेँ। त्यसैले म चेला कहलाइनु पनि लायकको छैन। १०तर म जे छु, परमेश्वरको अनुग्रहले छु। अनि उहाँले मलाई दिनुभएको अनुग्रह व्यर्थमा गएन। मैले अरू सबै प्रेरितहरूले भन्दा धेरै कठिन काम गरेँ। वास्तवमा काम गर्ने म होइन तर त्यो मसित भएको परमेश्वरको अनुग्रह हो। ११यसर्थ मैले प्रचार गरेको अरू प्रेरितहरूले तिमीहरूलाई प्रचार गरेको यो कुनै महत्वपूर्ण कुरो होइन। तर हामी त्यही प्रचार गर्दछौं; जुन तिमीहरूले विश्वास गरेकाछौ।

हामी मृत्युबाट बौराइन्छौं

१२ख्रीष्ट मृत्युबाट बौरा उठ्नु भयो भन्ने प्रचार गरिन्छ। तब तिमीहरूमा कति जनाले किन भन्छन् कि पुनरुत्थान भएको छैन? १३यदि मानिसहरू मृत्युबाट कहिल्यै पुनरुत्थान हुँदैनन् भने, ख्रीष्ट पनि मृत्युबाट बौरिनु भएको थिएन। १४अनि यदि ख्रीष्ट नबौरिनु भएको भए, हाम्रो प्रचार व्यर्थ छ। अनि तिमीहरूको विश्वास व्यर्थ हुन्छ। १५अनि ख्रीष्टलाई परमेश्वरले बौराई उठाउनु भएको थियो भन्ने प्रचारको लागि परमेश्वर समक्ष हामी दोषी बनिनेछौं। किनभने यदि मृत्युबाट पुनरुत्थान थिएन भने तब परमेश्वरले येशूलाई कदापि बौराउनु भएन। १६यदि मानिस मृत्युबाट बौराइनु सकिदैन भने ख्रीष्ट पनि मृत्युबाट बौराइनु भएन। १७अनि यदि ख्रीष्ट मृत्युबाट बौराइनु भएको थिएन। भने तिमीहरूको विश्वास व्यर्थ हो; तिमीहरू अभै आफ्नो पापको दोषी छौ। १८अनि ती ख्रीष्टमा मर्नेहरू पनि नष्ट भए। १९यदि ख्रीष्टमा हाम्रो आशा संसारमा यसै जुनिको लागि मात्र हो भने हामी अरू जम्मै मानिसहरू भन्दा ज्यादा दुःखी छौं।

२०तर वास्तवमा ख्रीष्ट मृत्युबाट बौराइनु भएको थियो - मृत्युमा निदाएका ती सबै विश्वासीहरू मध्ये उहाँ प्रथम बौराइएको हुनुहुन्छ। २१एउटा मानिसको कारणले पनि मानिसहरूमा मृत्यु आएको हो। यसर्थ एउटै मानिसको कारणले पनि मृत्युबाट बौराई आयो। २२आदममा जम्मै मानिसहरू मरे त्यसरी नै ख्रीष्टमा हामी सबै फेरि जीवित तुल्याइन्छौं। २३तर हरेक मानिसलाई उचित क्रमले जीवनमा बौराइन्छ। बौरिनेहरूमा ख्रीष्ट प्रथम हुनु हुन्थ्यो। त्यसपछि जब ख्रीष्ट आउनु हुन्छ, ख्रीष्टमा हुने सबै मानिसहरूलाई फेरि बौराइनेछ। २४अनि तब अन्त आउनेछ। ख्रीष्टले जम्मै शासकहरूलाई, अधिकारीहरूलाई र शक्तिलाई नष्ट पार्नु हुनेछ। तब उहाँले पिता परमेश्वरको हातमा राज्य सुम्पनु हुन्छ। २५जब सम्म परमेश्वरले जम्मै शत्रुहरूलाई ख्रीष्टको पाउमनि दवाएर राख्नु हुँदैन त्यतिजेल सम्म ख्रीष्टले राजाले भैँ शासन चलाउनु पर्छ। २६नष्ट गरिनु पर्ने

शत्रुहरूमा मृत्यु अन्तिम हुनेछ। २७जस्तो धर्मशास्त्रमा भनिन्छ, “परमेश्वरले प्रत्येक थोक उहाँको अधीनमा गर्नुभयो।” * जब धर्मशास्त्रमा भनिन्छ कि प्रत्येक बस्तु उहाँको अधीनमा गराइयो स्पष्ट अर्थ लाग्छ कि परमेश्वरलाई यसमा सम्मिलित गराइएन। उहाँ परमेश्वर नै हुनुहुन्छ जसले सबै थोक अधीनमा राख्नु भयो। २८जब प्रत्येक थोक ख्रीष्टको अधीनमा राखिनु भयो। परमेश्वरनै एक हुनु हुन्छ जसले सब कुछ ख्रीष्टको अधीनमा राख्नु भयो। ख्रीष्ट तब पुत्र आफै पनि परमेश्वरको अधीनमा राखियो। परमेश्वरको अधीनमा राखिएको छ, तब परमेश्वर सब कुराको पूर्ण शासक हुनु हुन्छ।

२९एक पल्ट मरिसकेका मानिसहरूलाई बौराईदैन भने मरेकाहरूका निम्ति बप्तिस्मा लिनेहरूले के गर्छन्? यदि मरेकाहरू फेरि बौराईदैन भने तिनीहरूको निम्ति बप्तिस्मा किन लिइन्छ?

३०अनि हाम्रो चाँहि के हुन्छ त? हामी आफूले आफैलाई किन प्रत्येक घण्टा आपतमा पार्दछौं ? ३१म हरेक दिन मर्छु। यो साँचो हो, मेरा भाइहरू हो। यो त्यही प्रकारले साँचो हो जति ख्रीष्ट येशू हाम्रा प्रभुमा तिमीहरू भएकोमा म गर्व गर्दछु। ३२यदि खाली मानवताको कारणले मैले एफिससमा जंगली जानवरसित लडाईं गरे भने मैले के लाभ पाउँ। यदि मानिसहरूलाई मृत्युबाट बौराईदैन भने “खाऊँ, पिऊँ किनकि भोलि हामी मर्छौं।” *

३३भ्रममा नपर: “खराब संगतले असल बानी नष्ट गर्छ।” ३४उचित बिचारमा आऊ र पाप गर्न छोड। तिमीहरूमा कतिले परमेश्वरलाई जान्दैनौ। तिमीहरूलाई शरममा पार्नु म यसो भन्छु।

हाम्रो कस्तो किसिमको शरीर हुनेछ?

३५तर कसैले सोध्न सक्छन् “मरेकाहरू कसरी बौरिन्छन्? तिनीहरूको शरीर कस्तो हुन्छ?” ३६यी सबै मूर्ख प्रश्नहरू हुन्। जब तिमी केही रोफ्छौ, भने बाँच्न र बढ्न अघि त्यो बीऊ माटोमा मर्छ। ३७जब तिमीले केही रोफ्छौ त्यसको त्यही रूप हुँदैन, जस्तो पछि हुन्छ। जब तिमीले छरेका थियो त्यो बीऊ मात्र थियो चाहे गहुँ होस् अथवा अन्य कुनै। तर परमेश्वरले जे योजना गर्नु भएको छ त्यसले त्यही शरीर पाँउछ। ३८परमेश्वरले प्रत्येक बीऊलाई उसको शरीर दिनुहुन्छ। ३९सबै शरीरको मासु एकै हुँदैन: मानिसहरूको मासु एक प्रकारको हुन्छ, औं पशुहरूको मासु अर्को प्रकारको हुन्छ, पंखीहरूको भिन्दै हुन्छ, अनि माछाहरूको अर्कै प्रकारको मासु हुन्छ। ४०स्वर्गीय शरीरहरू र पार्थिव शरीरहरू

छन्। तर स्वर्गीय शरीरहरूको शोभा एक किसिमको हुन्छ। पार्थिव शरीरहरूको शोभा भिन्दै किसिमको हुन्छ। ४१सूर्यको एक प्रकारको सुन्दरता छ, चन्द्रमाको अर्को किसिमको सुन्दरता छ र ताराहरूको अर्कै प्रकारको सुन्दरता छ अनि हरेक तारा आफ्नो सुन्दरतामा भिन्न छ।

४२जीवित तुल्याइएका मृतहरूको पनि त्यस्तै हुन्छ। “रोपिएको” शरीर कुहुने हुन्छ। तर जब त्यस शरीरलाई जीवित तुल्याइन्छ त्यो नष्ट हुँदैन। ४३अनादरमा त्यो गाडिन्छ, महिमामा त्यो जीवित हुन्छ। दुर्बलतामा त्यो गाडिन्छ, शक्तिमा त्यो जीवित हुन्छ। ४४शरीर जुन “रोपिन्छ” त्यो भौतिक शरीर हो। जब त्यसलाई बौराइन्छ त्यो आत्मिक शरीर हुन्छ।

भौतिक शरीर छ र त्यहाँ आत्मिक शरीर पनि छ। ४५धर्मशास्त्रमा जस्तो लेखिएको छ: “प्रथम मानिस एउटा जीवित थोक भयो। तर अन्तिम आदम आत्मा भयो जसले जीवन दिन्छ।” *

४६आत्मिक मानिस पहिले आएन। भौतिक मानिस पहिले आयो। तब त्यसपछि आत्मिक मानिस आयो। ४७पहिलो मानिस पृथ्वीको धूलोबाट आयो। दोस्रो मानिस स्वर्गबाट आयो। ४८मानिसहरू पृथ्वीका हुन्। तिनीहरू पृथ्वीको पहिलो मानिस जस्तो हुन। तर ती मानिस जो स्वर्गका हुन् ती स्वर्गको मानिस जस्तै हुन्। ४९जसरी हामीहरू पृथ्वीका मानिस जस्तै बनाइयौं त्यसैले हामी स्वर्गका त्यो मानिस बनिनुको पनि बदली गराइन्छौ।

५०दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो! म तिमीहरूलाई यो भन्छु: भौतिक शरीरले परमेश्वरको राज्यमा भाग लिन पाउँदैन। जुन नश्वर कुरो त्यो कुनै अविनाश कुरोमा भागलिन सक्तैन। ५१तर सुन, म यो रहस्य तिमीहरूलाई भन्छु: हामीहरू सबै मर्ने छैनौ, तर हामी सबैको परिवर्तन हुनेछ। ५२यसकोलागि खाली एकक्षण लाग्छ। आँखा भिन्के जतिकै छिटो हामी बदल्छौं। जब अन्तिम तुरही बज्छ तब यो हुनेछ। तुरही बज्नेछ र मरेकाहरू अविनाशी जीवनमा उठ्नेछन्। अनि हामी पनि सबै बदली हुनेछौं। ५३यो शरीर जुन नाश हुन्छ, अविनाशी वस्त्र पहिरिनै पर्छ। अनि यो शरीर जुन मरणशील छ यसले अमरताको वस्त्र पहिरिनै पर्छ। ५४यसैले यो शरीर जुन नष्ट हुन्छ त्यसले अविनाशी धारण गर्दछ। र यो शरीर जुन मरणशील छ त्यसले अमरता पहिरिन्छ। जब यस्तो हुन्छ तब यस धर्म शास्त्रको भनाई सत्य ठहरिन्छ:

“मृत्यु विजयमा निलिएको छ।” यशैया २५:८

“परमेश्वरले ... गर्नुभयो” भजनसंग्रह ८:६

“खाऊँ ... हामी मर्छौं” यशैया २२:१३; ५६:१२

“प्रथम मानिस ... जीवन दिन्छ” उत्पत्ति २:७

५५“हे मृत्यु! तेरो विजय कहाँ छ? चिहान! तेरो विषदन्त शक्ति कहाँ छ?” होशो १३:१४

५६मृत्युको विषदन्त नै पाप हो। अनि पापको शक्ति नियम हो। ५७तर हामी परमेश्वरलाई धन्यवाद दिदछौं। उहाँले हामीलाई हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा विजय दिनु हुन्छ।

५८यसैकारण मेरा प्रिय दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो, दरिलोसित खडा हो। कुनै कुराले तिमीहरूलाई आफ्नो स्थानबाट विचलित नपारोस्। सँधै आफूलाई प्रभुको काममा लगाऊ। तिमीहरू जान्दछौ प्रभुमा तिमीहरूको काम कहिल्यै व्यर्थ जानेछैन।

अरू विश्वासीहरूको लागि संग्रह

१६ अब परमेश्वरका मानिसहरूको लागि अर्थ संग्रह बारेमा म लेख्छु। मैले गलातियाका मण्डलीहरूलाई जसो गर्नु भनेको छु तिमीहरूले पनि उसै गर्नु: १प्रत्येक साताको पहिलो दिनमा तिमीहरू प्रत्येकले आफूले कमाएकोबाट जति पैसा सक्छौ बचाउनु। तिमीहरूले त्यो पैसा विशेष ठाउँमा राख्नु र त्यही रहोस्। यसर्थ जब म आउँछु पैसा संग्रह गर्ने आवश्यक हुँदैन। ३जब म आउँछु म कसैलाई तिमीहरूको दान यरूशलेम लैजान पठाउँछु। ती मानिसहरू तिमीहरू सबैले पठाउनु खोजेकै मानिस हुनेछ। म तिमीहरूलाई परिचय-पत्रहरू सहित पठाउनेछु। ४अनि यदि उचित ठहरिए, तिनीहरू मसँगै जानेछन्।

पावलको योजना

५९म्यासिडोनिया भएर जाँदा तिमीहरूकहाँ आउने मेरो योजना छ। किनभने म्यासिडोनिया भएर मेरो यात्रा गर्ने इच्छा छ। ६यदि सम्भव हुन सके, केही दिन म तिमीहरूसित बसुँला। म हिउँद भरि पनि तिमीहरूसित बस्न सक्छु। तब जहाँ-जहाँ म जान्छु तिमीहरूले मेरो यात्रामा सहायता गर्न सक्छौ। ७तिमीहरूलाई भेट्न म यात्री जस्तो आउँन चाहँदिन। यदि प्रभुको अनुमति भए, मेरो तिमीहरूसँग लामो समय सम्म बस्ने इच्छा छ। ८तर म एफिससमा पेन्तिकोस सम्म बस्ने छु। ९मेरो त्यहाँ बस्नेछु किनभने त्यहाँ प्रभावपूर्ण कार्यको एउटा विशाल मौका हात लाग्नेवाला छ। अनि धेरैजना त्यस कार्यको विरोधमा पनि काम गर्दछन्। १०तिमोथी

तिमीहरूकहाँ आउन सक्लान्। तिमीहरूसित त्यँहा बस्दा उसलाई केही आराम अनुभव होस्। तिनी पनि मैले गरे जस्तै प्रभुको काममा व्यस्त छन्।

११यसकारण तिमोथीलाई स्वीकार गर्नु तिमीहरू कसैले आनाकानी गर्ने छैनौ। उनलाई शान्तिसित यात्रा गर्न सघाउनु जसमा कि उनी मकहाँ आउन सक्नु। उनी भाइहरूका साथमा आउन भनी म अपेक्षा गरिरहेछु।

१२अब हाम्रा भाइ अपोल्लोसको बारेमा: मैले उनलाई अरू भाइहरूसित तिमीहरूकहाँ जान उत्साहित पारेकोछु। अहिले उनी आउने कुरामा पक्का छन्। तर मौका पाए भने उनी तिमीहरूकहाँ आउनेछन्।

पावल आफ्नो पत्र दुंग्याउँछन्

१३सावधान बस। विश्वासमा दरिलो बन्दै बस। साहसी हो र दृढ बन। १४हरेक कुरो प्रेमपूर्वक गर।

१५तिमीहरू जान्दछौ स्तिफनस र उनको परिवार अखैयामा पहिलो विश्वासीहरू थिए। तिनीहरूले आफूलाई परमेश्वरका मानिसहरूको सेवामा अर्पेकाछन्। प्रिय दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो! म तिमीहरूलाई उपदेश दिन्छु कि १६यस्तै मानिसहरूको र उनीहरूसित काम गर्ने र सेवा गर्ने कुनै पनि अरू मानिसको अगुवाइमा हिँड।

१७स्तिफनस, फोर्टुनाटस, र अखाइकस आएकामा म हर्षित छु। तिमीहरू यहाँ छैनौ तर तिनीहरू तिमीहरूका ठाउँमा छन्। १८तिनीहरूले मेरो आत्मालाई र तिमीहरूको आत्मालाई विश्राम दिएकाछन्। यस्ता मानिसहरूको मूल्य तिमीहरूले चिनु पर्छ।

१९एशियाका मण्डलीहरूले तिमीहरूलाई शुभेच्छा पठाउँछन्। अक्वीला र प्रिस्किल्लाले पनि प्रभुमा तिमीहरूलाई शुभेच्छा पठाउँछन्। तिनीहरूका घरमा भेला हुने मण्डलीले पनि तिमीहरूलाई शुभेच्छा पठाउँछन्। २०यस ठाँउका सबै दाज्यू-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरूले तिमीहरूलाई शुभेच्छा जनाएकाछन्। जब तिमीहरू भेट्छौ एक-अर्कामा पवित्र चुम्बन देऊ।

२१म पावल हुँ र मेरो शुभेच्छा म आफ्नै हातले लेख्दैछु।

२२जसले परमेश्वरलाई प्रेम गर्दैन, उ श्रापित होस्। आउनु होस्, हे प्रभु!*

२३प्रभु येशूको अनुग्रह तिमीहरूसित रहोस्।

२४ख्रीष्ट येशूमा हुने तिमीहरू सबै प्रति मेरो प्रेम!